

Tutu hace un canto a la reconciliación

ROSER VILALLONGA

El arzobispo Desmond Tutu, Nobel de la Paz y presidente de la Comisión para la Verdad y la Reconciliación en Sudáfrica, afirmó ayer en Barcelona que siempre hay un lugar para el perdón. Tutu, que fue investido honoris causa por la UPF, recibió emocionado la medalla de honor del Parlament. **PÁG. 6**

DESMOND TUTU
Arzobispo sudafricano

Simbolo de la no violencia en la lucha contra el racismo, que le llevó a ganar el premio Nobel de la Paz, el arzobispo sudafricano Desmond Tutu (69) recibió ayer el homenaje de Cataluña, que le honró con la medalla de oro del Parlament y el doctorado honoris causa de la Pompeu Fabra. **PÁGINA 6**

“Hay lugar para el perdón y la reconciliación”

Desmond Tutu hace un canto a la esperanza al ser investido doctor honoris causa por la Pompeu Fabra

El arzobispo Desmond Tutu, honrado ayer académicamente por la Universitat Pompeu Fabra y galardonado con la medalla de oro del Parlament, se mostró convencido de que los conflictos, incluido el del País Vasco, tienen solución si se lucha pacíficamente con las armas de la magnanimidad y el perdón.

ELENA ALIÉ

BARCELONA. – Menudo, frágil y emocionado, el arzobispo sudafricano Desmond Tutu, premio Nobel de la Paz 1984 y presidente de la Comisión para la Verdad y la Reconciliación en Sudafrica, hizo su entrada en el auditorio del ágora Jordi Rubió i Balaguer de la Universitat Pompeu Fabra mientras su compatriota Sibongile Khumalo entonaba un canto de bienvenida. Allí le esperaba el primer doctorado honoris causa de la UPC, cuyo rector, Enric Argullol, se declaró orgulloso de honrar a un hombre que ha sabido comprometerse con los que sufrían sin abandonar ni la crítica ni el espíritu de reconciliación.

El arzobispo, símbolo de la lucha no violenta contra el apartheid, inició su discurso de aceptación con un repaso de la violenta historia del siglo XX. Después quiso impregnar su alocución con un mensaje de optimismo y esperanza cantando logros como el fin de la esclavitud, la derrota del nazismo y del comunismo, el estallido de la libertad tras la caída del muro de Berlín y, sobre todo, el fin del apartheid en Sudafrica, que ha demostrado al mundo que sí existe espacio para el perdón y la reconciliación. “Se han producido milagros allí donde habíamos llegado a creer que los problemas eran irresolubles”, aseguró.

El presidente de la Generalitat, Jordi Pujol, que cerró el solemne acto académico, alabó la transición sudafricana porque, dijo, hace falta mucho valor para encararse con el pasado, y subrayó la labor de Desmond Tutu, a quien felicitó por su discurso, su vida y su obra.

El mensaje de Tutu, quien como presidente de la Comisión para la Verdad y la Reconciliación tuvo que oír testimonios dramáticos —“es horroroso ver lo malos que pueden ser los hombres”—, es una llamada a la esperanza, ya que “la paz, la bondad y la justicia prevalecerán”. También en el País Vasco, dijo, aun-

“Se han producido milagros allí donde habíamos creído que los problemas eran irresolubles”

que no quiso extenderse porque “en Sudafrica odiábamos que vinieran extranjeros a darnos consejos”. Sabio y prudente, Tutu recomienda a los políticos que destierren del vocabulario la palabra nunca y que tengan cuidado con lo que dicen sobre sus enemigos, “ya que pueden acabar siendo amigos o gobernando con ellos, como en el Ulster o en la misma Sudafrica”. Previamente, el arzobispo fue galardonado con la medalla de oro del Parlament de Catalunya por su aportación al proceso de reconciliación en Sudafrica. ■

Desmond Tutu durante la investidura como doctor honoris causa ante Joan Guitart, Jordi Pujol, Enric Argullol y, al fondo, Joan Clos

PERFIL

Un hombre bueno en lucha por la justicia

Gran parte de la vida de Desmond Tutu ha estado dedicada a luchar en favor de la implantación de la justicia y la armonía racial en su país y en el mundo entero. Muy educado, muy espiritual, hoy encarna la paz en un mundo azotado por la desilusión y la violencia.

Mpilo Desmond Tutu nace en 1931 en Klerksdorp, en Transvaal, hijo de un maestro de escuela. A los doce años, su familia se muda a Johannesburgo. Tutu quería ser médico, pero no tenía dinero suficiente y se decidió a estudiar Magisterio al igual que su padre. Cerca de la veintena contrajo una tuberculosis, que lo mantuvo postrado más de un año. Las constantes visitas de un clérigo anglicano, Trevor Huddleston, tendrían gran influencia en su vida.

Una vez graduado, Desmond Tutu comienza a ejercer como maestro en 1954, tarea que tuvo que abandonar unos años después a causa de una nueva ley que restringía la labor de los enseñantes negros. Casado con Leah, madre de sus cuatro hijos, decide iniciar estudios eclesiásticos. Se licencia en Teología, se convierte en miembro de

la Iglesia anglicana de Sudafrica y en 1962 se instala en Londres con su familia. Hasta 1975, su vida oscilará entre Gran Bretaña y Sudafrica. Sin embargo, su nombramiento, el primero de un clérigo negro, como deán de la catedral de Santa María en Johannesburgo, le fijará para siempre en su tierra. En 1976 es nombrado obispo de Lesotho. En junio de ese año estalla una insurrección popular en Soweto, reprimida brutalmente por el gobierno con cientos de muertos. Soweto marcará un punto de inflexión en el apartheid y ya nada será como antes.

La autoridad moral de Tutu le señala como candidato ideal para la secretaría general del Consejo de Iglesias de Sudafrica, puesto para el que es designado en 1978. Tutu utilizará su liderazgo para oponerse a la brutal segregación racial imperante en el país y luchar en favor de los ideales de justicia y convivencia borrados del mapa por el Partido Nacionalista a partir de su llegada al poder, en 1948. Su lucha le llevará a hacer una campaña internacional en favor de las sanciones económicas contra Sudafrica. La concesión del premio Nobel de la Paz

en 1984 representa un espaldarazo a la lucha pacifista de Desmond Tutu, que en 1985 es nombrado obispo de Johannesburgo y en 1986 arzobispo de Ciudad del Cabo, posiciones desde las que combinará la denuncia de la injusticia con la preservación de las posibilidades de una futura convivencia entre blancos y negros. Tuvo un destacado protagonismo en la gran marcha del 13 de septiembre de 1989, que marcó el comienzo del fin del régimen racista.

A comienzos de 1990 se produce la liberación de Nelson Mandela, quien, tras ser elegido presidente, le designa, en 1995, para presidir la Comisión para la Verdad y la Reconciliación, piedra angular de la transición sudafricana y ejemplo para el mundo. Su lema, “la verdad hace daño, pero el silencio mata”, sintetiza el pensamiento del arzobispo, que pese a ello admite que la reconciliación no será fácil.

La comisión finaliza su trabajo en octubre de 1998. El peaje que pagará Desmond Tutu es duro: un cáncer de próstata del que ha sido operado recientemente. Es el precio de la lucha de un hombre bueno.

DIARIO DE UN REPORTERO JOSÉ MARTÍ GÓMEZ

Sanidad

En un país desarrollado (y se supone que éste lo es, aunque a veces no lo parezca) las previsiones sobre las necesidades de la sanidad son pan comido. Las curvas de salud son cuantificables incluso hasta en el número de jeringuillas que se van a usar a lo largo del año. En sus años en el poder, ¿qué ha hecho el PP con las listas de espera? Nada. Del conseller Rius lo único bueno que se me ocurre es que por docilidad se come el marrón que le dejaron sus antecesores. Claro que, de no haber sido dócil, no sería conseller

Desmond Tutu

Sentado, tiene el aspecto de un anciano y fatigado ex saxofonista de jazz. Pero cuando se levanta y empieza a hablar, el arzobispo sudafricano Desmond Tutu se transforma. En el acto académico en el que fue investido doctor honoris causa por la Universitat Pompeu Fabra dio un fascinante recital de oratoria. Alternó rigor y humor. Sobriedad y teatralidad.

Contención y pasión en la modulación de las frases. Un mensaje que basculaba en el filo de la navaja que media entre la denuncia y la esperanza. Me cautivó una frase: "El ayer es historia, el mañana es misterio. Sólo el hoy es un regalo, y por eso al hoy le llamamos presente". Verle y oírle fascina. El doctor Jaume Torras le definió como hombre moralmente recto, de espíritu tolerante e intransigente en la defensa de la dignidad de la persona. Así debe ser, incluso con las contradicciones de un hombre clave en la Sudáfrica que surge del apartheid y es capaz de decir: "Perdonar significa renunciar al derecho a juzgar al ejecutor con su moneda, pero es una renuncia que libera a la víctima"

Eurocopa en apuestas

Holanda se paga 10 a 3. Francia, 9 a 2. España, 11 a 2. Italia, 6 a 1. Inglaterra, 9 a 1. Alemania, 12 a 1. En Gran Bretaña la Eurocopa ya se vive con pasión en las casas de apuestas. Se puede apostar por el máximo goleador (Raúl y Kluivert se

cotizan 7 a 1, Henry 10 a 1 y Shearer 13 a 1), por los resultados al descanso, la clasificación por grupos o por el jugador que marcará el primer gol. Un festín de Eurocopa para aficionados al fútbol con pulsiones ludópatas

Una chapuza de modelo

Meses discutiendo el consejo de la radio y televisión públicas catalanas para llegar a lo clásico: los partidos se reparten los consejeros y olvidan el modelo BBC: consejo elegido por 7 años y en fases diferentes para quedar al margen de vaivenes electorales, formado por gente de prestigio profesional consensuada por los partidos políticos. Lo constituyen ex embajadores y ex directores de cine y de teatros nacionales, gente del mundo del arte, de la cultura y de la ciencia, y hombres de empresa por encima del bien y del mal. Los que en Cataluña aspiran a ser consejeros por miserable designación de cuota política perderían el interés por serio si cobrasen lo que se les paga a los

que por prestigio lo son de la BBC: 7.000 libras anuales y las gracias por su servicio a la sociedad

La izquierda judicial

Jueces para la Democracia (JD) inicia hoy, en Gijón, su congreso anual. Y lo hace, al igual que todo amplio colectivo, bajo el síndrome de la mayoría absoluta del PP. La judicatura de izquierda afiliada a JD se moverá en el congreso entre dos tendencias: la posibilista, partidaria de ajustarse al hoy de la izquierda real, y la que afirma que se ha de ser exigente denunciando ante la sociedad las deficiencias del sistema. En una cosa coinciden ambas tendencias de Jueces para la Democracia: los años de Mariscal de Gante en Justicia han sido oscuros, pero la ley del Menor es buena comparada con los proyectos anteriores. Dos días intensos, con unos defendiendo que al PP se le ha de poner cara de perro por ser la derecha y otros opinando que se le ha de juzgar por sus hechos

DANNY CAMINAL

Desmond Tutu, ahir, durant el discurs d'agraïment per la distinció.

La Pompeu Fabra investeix doctor 'honoris causa' Desmond Tutu

M. L.
Barcelona

L'arquebisbe sud-africà i símbol de la lluita pacífica contra l'*apartheid*, Desmond Tutu, va ser investit ahir doctor *honoris causa* per la Universitat Pompeu Fabra. El seu discurs d'agraïment del guardó es va convertir en un cant a la pau i a l'esperança perquè, com va explicar, "el miracle" sud-africà és pot repetir en altres parts del món on existeixen conflictes. Al seu pas per Barcelona, Tutu, premi Nobel de la pau el 1984, va rebre també la Medalla d'Honor del Parlament per la seva lluita contra la segregació racial. ■

TEJEDERAS

Desmond Tutu, doctor honoris causa por la Pompeu Fabra

El arzobispo surafricano Desmond Tutu encandiló ayer con su optimismo y su generosa sensualidad al mundo político y académico de Barcelona, adonde había acudido para recibir el nombramiento de doctor honoris causa con

que le distinguió la Universidad Pompeu Fabra. Tutu, premio Nobel de la Paz de 1984 y protagonista, junto a Nelson Mandela, de la lucha contra el régimen racista del *apartheid* y del ejemplar proceso de transición de Suráfri-

ca, recibió también la medalla de oro del Parlament de manos de su presidente, Joan Rigol. El obispo fascinó a la audiencia con un discurso abiertamente optimista en el mejor estilo de la oratoria religiosa protestante. **PÁGINA 12**

“Siéntanse surafricanos”

El arzobispo Desmond Tutu recibe el primer honoris causa de la Pompeu Fabra y encandila a políticos y académicos

J. M. MARTÍ FONT, Barcelona
Hubo ayer, a lo largo de la mañana, varios momentos en los que las emociones podían tocarse con los dedos. El arzobispo surafricano Desmond Tutu recibía honores en el Parlament y en la Universidad Pompeu Fabra (UPF), pero ni el adusto paisaje de la política parlamentaria ni la severidad ilustrada de la Academia pudieron con la sensualidad de este pequeño hombre de 69 años, convaleciente de una grave operación, cuyo optimismo vital rompió todas las costuras de la rigidez formal de la sociedad catalana.

“Sé que ustedes los catalanes, son tímidos, reservados...”, dijo Tutu en un pasaje del discurso en el que aceptaba el doctorado honoris causa con el que le distinguía la UPF. “Pero tengo una magia especial que los convertirá instantáneamente en surafricanos”, añadió. Y con un gesto de prestidigitador pidió a la audiencia que sintiera en sí misma la felicidad que había embargado a los surafricanos cuando “rompieron sus cadenas”. No tuvo éxito a la primera y Tutu insistió de nuevo al auditorio a que expresara sus emociones. La gente se puso en pie y aplaudió. “Y ahora vuelvan a su timidez natural”, zanjó antes de reemprender el discurso.

El hombre que, junto a Nelson Mandela, encarna la resistencia al *apartheid* surafricano en los años duros, y a quien después, tras el fin del régimen racista, le tocó presidir la Comisión para la Verdad y la Reconciliación, parecía sentirse ayer en su casa y transmitía todas y cada una de sus emociones sin el más mínimo pudor.

En el Parlament, tras recibir la medalla de oro de esta institución, cruzó alborozado la sala de un lado a otro para abrazar a un sorprendido Jordi Pujol. Pero el momento más intenso fue cuando hacía su entrada en el auditorio de la UPF a los acordes de la *Solemne Obertura Académica* de Brahms, que la increíble voz de una de las mejores voces de Sudafrica, Sibongile Khumalo, trocó en un canto de bienvenida el que fuera uno de los himnos de la lucha contra el *apartheid*. Era la sorpresa que le

Tutu recibe de manos del rector Argullol la insignia que acredita el doctorado honoris causa de la UPF. / TELEDEPES

había preparado el rector de la UPF, Enric Argullol. Tutu no pudo reprimir una pícaro sonrisa mezclada con la emoción y, desde el escenario en el que se amontonaban autoridades de todo tipo, lanzó un beso furtivo a la diva vestida de rojo.

El discurso con el que aceptaba el doctorado honoris causa —el primero y único que ha otorgado la UPF en sus 10 años de historia—, titulado *He tenido un sueño*, como el que pronunció en 1963 Martin Luther King frente al Capitolio, en Washington, fue una clásica pieza de oratoria al mejor estilo de los predicadores, no tanto anglicanos como afro-

americanos, aunque de una solidez intelectual de clara inspiración europea.

Tras revisar uno por uno los grandes males del siglo XX: “Epidemias innombrables de genocidio, holocausto y sistemas maléficos como el nazismo, el fascismo, el comunismo y la segregación racial”, añadirle otras “tragedias humanas” como las de los refugiados huidos de dictaduras, los niños víctimas del hambre o de enfermedades que se pueden prevenir o la de jóvenes implicados en actos de violencia gratuita; y admitir que “a menudo, la religión, las diferentes confesiones, han alimentado y exacerbado las luchas secta-

rias y han favorecido el extremismo con posiciones exclusivas que han dado mala reputación a la religión”, el que fuera premio Nobel de la Paz de 1984 hizo una llamada al optimismo, pues, “pese a este inventario de agravios devastador”, en los últimos 100 años la humanidad “ha acabado con la esclavitud, derrotado al nazismo y el comunismo, el fascismo, ha caído el Muro de Berlín y la libertad ha estallado en todo el mundo”.

A juicio de Tutu, el proceso que ha seguido la sociedad surafricana se enmarca entre las grandes contribuciones de este siglo que se acaba. El final del *apartheid* ha demostrado “que hay lugar para

el perdón, para la reconciliación” al ver como “Nelson Mandela se puede pasar 27 años en la cárcel y salir sin amargura para convertirse en un símbolo de la magnanimidad, del perdón y la reconciliación”. Tutu considera que este “milagro” puede repetirse en otros lugares conflictivos de la Tierra, donde “habíamos llegado a creer que los problemas eran irresolubles”, como en Irlanda del Norte u Oriente Medio, lugares a donde lleva la experiencia de Sudafrica.

El arzobispo de Ciudad del Cabo no olvidó a nadie. Los jóvenes, por ejemplo, “no todos toman drogas ni son violentos”, sino que la mayoría “sueñan en un mundo diferente, no tan obsesionado por la competitividad, con el consumismo y el materialismo” y “les preocupa que destiniemos cantidades incoherentes de dinero a lo que llamamos presupuestos de defensa”. Entre metáfora y parábola, con un asombroso dominio de la escena, Tutu tenía encandilada a la audiencia. “Soñamos en el día en que el león se sentará de nuevo al lado del cordero”, resumió.

El rector Argullol y el presidente de la Generalitat, Jordi Pujol, cerraron el acto. Tutu aún tuvo que enfrentarse a las preguntas de la prensa. Rehuyó el protagonismo. El arzobispo cree que los auténticos héroes de Sudafrica han sido la gente corriente, en especial las mujeres. “Fueron ellos quienes sufrieron la represión más brutal y sin ellos la democracia y la reconciliación no habrían sido posibles. Especialmente las mujeres; eran fantásticas. Mientras los hombres acostumbraban a hablar de sí mismos, las mujeres lo hacían sobre lo que les sucedía a los demás, a la comunidad”.

Al ser preguntado sobre el conflicto vasco, Tutu no quiso dar consejos —“algo que siempre odiábamos en Sudafrica era que vinieran sabios forasteros a darnos todo tipo de consejos”—, pero pidió que “se tenga cuidado sobre las cosas que se dicen sobre los enemigos”.

“Los políticos deberían desterrar la palabra *nunca* porque las cosas cambian y la paz se hace con los enemigos y no con los amigos”, sentenció.

El reverend Tutu

Una lliçó magistral de bondat

Montserrat Arbós
BARCELONA

Entra a l'auditori somrient, al so d'una cançó de lloança sud-africana que li dedica, amb tota

l'ànima, la seva compatriota Sibongile Khumalo. Abans d'arribar a l'estrada s'atura i es fonen en una abraçada. No cessa de somriure. Desmond Tutu, símbol de la resistència no violenta al règim d'apartheid i veu de la consciència en la Sud-àfrica de la reconciliació, tot just comença a desplegar la seva màgia personal. Per uns moments, a l'auditori de la Universitat Pompeu Fabra (UPF) tots serem sud-africans.

Coincidint amb el seu desè aniversari, la UPF ha decidit atorgar el primer doctorat *honoris causa* del centre al reverend arquebisbe sud-africà (el primer de raça negra en l'Església anglicana del seu país) i premi Nobel de la Pau el 1984 en reconeixement a "la seva militància en la defensa dels valors que entronquen amb el respecte dels drets humans, la justícia, la tolerància, la igualtat i la llibertat de les persones, sigui quina sigui la seva condició, raça i religió".

És gran (69 anys) i de salut delicada (els metges li han prescrit repòs i tranquil·litat després d'una operació de colòn), però després tanta energia que no pot (ni vol) cenyir-se a les rigoroses normes de solemnitat d'una cerimònia com aquesta. És el primer que arrenca a aplaudir a cada intervenció, llança petons a l'aire, i quan en una de les cançons d'homenatge Khumalo entona un "és temps per a la veritat, la bondat i la justícia", el reverend Tutu balla, assegut, primer amb el somriure i després amb tot el cos. I quan puja a l'estrada per agrair el guardó ("moltes gràcies", diu en correcte català), en un no res converteix el faristol

banyes, ni cua, sinó un aspecte com qualsevol de nosaltres. Són marits i pares de família. I estimen. Quan els veus semblen normals. Fins i tot n'hi ha que van a missa (...). Però això no és tot el que es pot dir de nosaltres, ni tampoc és la veritat més important. La veritat és que tenim una capacitat extraordinària per al bé".

Per això, l'arquebisbe sud-africà està convençut que el que ha passat al seu país no és ni serà un miracle aïllat, i que a imatge i semblança dels "herois anònims" que han fet possible la reconciliació al seu país, també a l'Ulster, el Pròxim Orient o Euskadi "la pau, la bondat i la justícia prevaldran a la fi". Des de l'experiència, el reverend Tutu només gosa donar un consell: "Cal anar amb molt de compte amb què dius dels teus enemics, perquè algun dia poden acabar sent els teus amics o sent membres del teu govern. A Sud-àfrica un home que titllaven de terrorista es va convertir en president. Els polítics no haurien d'utilitzar mai la paraula mai".

Després d'haver repetit mil gràcies a la comunitat internacional pel seu suport en el combat contra l'apartheid, Tutu va aprofitar per demanar-li un Pla Marshall que ajudi a prosperar Sud-àfrica i tot el continent negre.

A més del doctorat atorgat per la UPF, el reverend va rebre també ahir la Medalla d'Honor del Parlament de Catalunya per, en paraules del president Joan Rigol, "el seu alt sentit de l'exigència ètica en el compromís amb els drets civils", "Gratament sorprèn per la bonica simetria" entre el poble sud-africà i el català en la lluita per les llibertats, Tutu es va impressionar a la Ciutadella: "Déu té un bonic sentit de l'humor. És meravellós que l'edifici que un dia va ser seu militar ara ho sigui d'un Parlament democràtic!".

en el seu púlpit i transporta autoritats (el president de la Generalitat, Jordi Pujol, i l'alcalde de Barcelona, Joan Clos, entre d'altres) i convidats als bancs de la seva catedral de Sant Jordi, a Ciutat del Cap, coneguda arreu com la *Catedral del Poble*.

Aleshores comença una oda al'esser humà, plena d'espiritualitat i, sobretot, plena de bondat. Perquè Desmond Tutu creu en l'home i en la seva bondat intrínseca. Només així podia afrontar la difícil missió de presidir la Comissió per a la Veritat i la Reconciliació -constituïda el 1995 sota la batuta del president Nelson Mandela amb l'encàrrec d'establir la veritat en els crims comesos a la Sud-àfrica de l'apartheid i impulsar la reconciliació entre víctimes i botxins- i, sobretot, continuar predicant la pau i l'amor malgrat tot el que hi va sentir.

LA PAU A L'ULSTER I A EUSKADI

"Certament, tenim una capacitat increïble per al mal, i encara que no vulguem creure-ho, cadascun dels que som aquí podríem ser un torturador. Perquè els torturadors no tenen pas

Elena Carreras

Desmond Tutu recibió la Medalla de Oro de manos de Joan Rigol

Rigol desata la ira de la oposición al detener el Pleno por la visita de Tutu

BARCELONA. E. A/Agencias

El presidente de la Cámara, Joan Rigol, interrumpió ayer la sesión plenaria durante cinco horas para imponer al premio Nobel de la Paz Desmond Tutu la Medalla de Oro del Parlament. Rigol interrumpió la sesión a las 11:30, pero no la reprendió tras el homenaje a Tutu, sino que se suspendió hasta las 16:30 lo que provocó duras críticas de todos los partidos de la Cámara excepto CiU. Los portavoces acordaron elevar en la próxima junta de portavoces una queja conjunta por considerar que este hecho supone una muestra de «menosprecio» y de «falta de consideración» hacia la Cámara y la labor que desempeñan los diputados.

Ajeno a esta polémica, Desmond Tutu, uno de los líderes de la lucha contra el *apartheid* y presidente de la Comisión de la Verdad de Sudáfrica recibió ayer la condecoración en reconocimiento a su lucha pacífica contra la segregación racial en su país. Más tarde, el arzobispo sudafricano fue investido doctor honoris

causa por la Universitat Pompeu Fabra (UPF). Tras el acto, que contó con la asistencia, junto a Pujol, del conseller de Universidades, Andreu Mas-Colell y el rector de la UPF, Enric Argullol, Tutu, pronunció un discurso optimista y esperanzador para todos los pueblos que están inmersos en conflictos o «son víctimas de procesos opresores».

El arzobispo pidió comprensión para el problema del terrorismo y afirmó que «la paz, la bondad y la justicia siempre acaban ganando», algo que, según apuntó, también sucederá en el País Vasco. Respecto a la actual situación que atraviesa Zimbawe, Tutu aseguró que «lo que sucede allí es que no hay ninguna Comisión para la Verdad y la Reconciliación que acabe con las injusticias y luche desde dentro por la paz».

Por su parte, Jordi Pujol felicitó a Tutu y le confesó que su discurso le había emocionado cuando aludía a la difícil situación de su país, ya que «aquí también sufrimos hace algunos años procesos opresores».

OLIQUE GARCIA

Desmond Tutu, doctor honoris causa de la UPF y medalla de oro del Parlament

El obispo sudafricano Desmond Tutu, premio Nobel de la Paz 1984, visitó ayer Barcelona para ser agasajado. Recibió la medalla de oro del Parlament, que supuso la suspensión del pleno que provocó las críticas de la opo-

sición. Acto seguido, fue investido doctor honoris causa de la 'niversitat Pompeu Fabra. Tutu, que presidió la Comisión de la Verdad y la Reconciliación, señaló que «la paz, la bondad y la Justicia» siempre vencen. Este

prelado anglicano reclamó prudencia: «Se tiene que tener cuidado sobre las cosas que se dicen sobre los enemigos, porque pueden acabando siendo tus amigos o acabar gobernando con ellos, como ha pasado en Suráfrica».

Per aprofundir l'autogovern

XAVIER FILELLA

ASSAIG

Enric Argullol, *Desenvolupar l'autogovern*. EMPÚRIES. Barcelona, 2000.

Josep Melià Ques, *Nacionalisme i Constitució. Una perspectiva balear*. MOLL. Palma de Mallorca, 1999.

Els dos llibres que es ressenyen en aquest article són ben diferents, tant pels trets biogràfics dels seus autors com pel seu origen i contingut. Enric Argullol, nascut a Barcelona l'any 1946, és rector de la Universitat Pompeu Fabra i un dels pioners a casa nostra en l'anàlisi jurídica de la descentralització política. Va contribuir en

el seu moment en la redacció de l'avantprojecte de l'actual Estatut d'Autonomia de Catalunya i ha formulat des de fa anys diverses propostes per tal d'aconseguir un aprofundiment en l'autogovern. Per la seva banda, el mallorquí Josep Melià Ques, nascut l'any 1972, pertany a una generació bastant posterior, encara que, malgrat la seva joventut, té una sobrada experiència política des de la seva militància a Unió Mallorquina. Argullol aplega en el seu llibre diversos estudis de caràcter jurídic que constitueixen una proposta sobre com fer realitat el ple autogovern de Catalunya. Melià, altrament, ens presenta, des de la seva perspectiva balear, un conjunt d'articles publicats al *Diari de Mallorca* entre 1994 i 1999 que constitueixen una anàlisi sobre la realitat nacional de les Illes Bale-

ars. Tots dos llibres, per tant, i malgrat les diferències referides, coincideixen a plantejar una reflexió, en tots dos casos amb grans dosis de realisme, sobre la pluralitat nacional d'Espanya.

Desenvolupar l'autogovern inclou cinc estudis en què s'examina el present de l'autonomia de Catalunya i on, a la vegada, es formulen propostes per aprofundir en la capacitat d'autogovern de la Generalitat de Catalunya. El fil conductor d'aquests estudis és la concreció d'alternatives des d'una opció realista. Al llarg del llibre Argullol deixa ben clar el seu punt de vista sobre tres qüestions essencials. En primer lloc, ens assenyala que la Constitució de 1978, malgrat incloure un seguit de mecanismes d'homogeneització i d'uniformització, també conté un reconeixement explícit de l'he-

terogeneïtat autònoma que caldrà saber desenvolupar. En segon lloc, detalla la possibilitat d'obtenir un nivell més elevat de competències i recursos econòmics, sigui a través de la delegació de competències prevista en l'article 150 de la Constitució o bé de la modificació de lleis bàsiques que en ocasions han restringit l'espai competencial autònom. I, finalment, en tercer lloc, Argullol defensa la seva opció per una relectura dels textos legals que conformen el bloc de la constitucionalitat i no per la seva reforma, que si bé ofereix més seguretat jurídica també planteja, al seu entendre, seriosos dubtes respecte a la seva viabilitat política.

Un realisme semblant al d'Argullol plana pels cent set articles periodístics que Josep Melià Ques ha aplegat a *Nacionalisme i Constitució*. El llibre està

encapçalat per un estudi introductori en què l'autor reflexiona sobre les Balears com a nacionalitat. Melià té el mèrit de calibrar les possibilitats reals del mallorquinisme polític i, tot i això, haver sabut plantejar amb dosis de concreció la superació de l'anormalitat nacional que viuen les Illes Balears. La substitució lingüística, l'espai econòmic i la destrucció insostenible del patrimoni natural són alguns dels temes recurrents dels seus articles. El polític mallorquí reconeix en aquest llibre l'accentuació desmesurada del tema cultural i lingüístic del nacionalisme illenc i constata la necessitat d'afegir elements de gestió, de progressisme i de qualitat de vida per vertebrar una opció política dinàmica i modernitzadora de la societat illenca. D'altra banda, Melià admet també l'excessiu catalanisme del nacionalisme illenc. Certament, ens diu, els Països Catalans són la nostra nació cultural, però també és obvi, afirma, que cal saber guanyar el país des del propi país. En altres paraules, no només guanyar el debat de les idees, sinó també —o sobretot— guanyar el debat de la realitat.

El Parlament nombra a los nueve miembros del Consejo Audiovisual

EL PAÍS. **Barcelona**

Los grupos parlamentarios desoyeron ayer las peticiones de los sectores profesionales que les habían reclamado que modificaran el perfil partidista de la composición del Consejo del Audiovisual de Cataluña (CAC). El pleno del Parlament nombró por unanimidad, en una votación secreta, a los nueve primeros miembros del CAC, que formaban una candidatura consensuada por todos los partidos.

A estos nueve miembros del CAC se añadirá el presidente, que será propuesto por el Gobierno, probablemente el próximo martes. El Gobierno de la Generalitat ha anunciado que propondrá al diputado de CiU Francesc Codina.

Los nombrados ayer son el periodista y ex director general de Promoción Cultural Jaume Serrats Ollé; el profesor de la Universidad Pompeu Fabra Félix Riera; la ex directora del Instituto Catalán de la Mujer Núria Llorach; Carles de Alfonso, juez en excedencia y letrado del Parlament; el ex diputado autonómico por el PSC Xavier Guitart; el periodista y ex jefe de prensa de la Diputación de Barcelona, Jordi Mercadé; el periodista radiofónico Fernando Rodríguez Madero; el actual miembro del consejo de administración de la CCRTV Joan Manuel Treserras, y el politólogo Joan Botella.

AVUI
DIJOURS
8 DE JUNY DEL 2000

♦ RÀDIO I TELEVISIÓ ♦

La reformulació del CAC avança de bracet amb la reforma de l'ens radiotelevisiu

Oliva considera positiu el pla de reestructuració de la CCRTV

El director de TVC diu que apunta grans estratègies

S.P./Redacció
ORDINO / BARCELONA

Lluís Oliva, director de Televisió de Catalunya (TVC), ha qualificat de "positiu per encarar el futur" el pla de reestructuració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (CCRTV).

Segons el director de la televisió catalana, "és un document molt genèric que només assenyalava grans línies i apunta estratègies per buscar un posicionament propi".

Aquestes declaracions, fetes des d'Ordino, Andorra, en haver assistit a la presentació de la sèrie de producció pròpia *Entre el torb i la Gestapo*, es van produir ahir, el mateix dia en què el Parlament de Catalunya va aprovar per unanimitat la constitució del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC).

L'aprovació, que es va resoldre amb cent trenta-un vots a favor, cap vot en contra i cap abstenció, es produïa després que, en el ple de fa dues setmanes, el grup socialista va bloquejar-la.

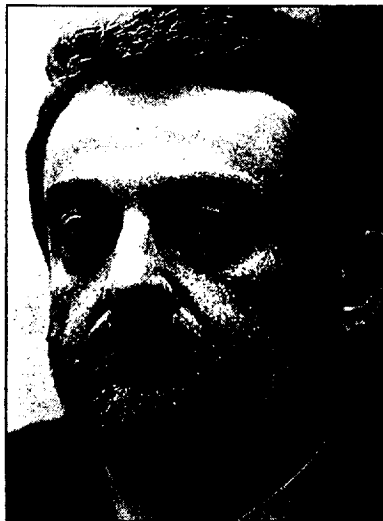
Precisament, la presentació del pla de reforma als consellers de la CCRTV per part de Miquel Puig va servir per obtenir la llum verda dels socialistes a la remodelació del CAC, que des d'ahir formen

oficialment els periodistes Jaume Serrats Ollé, Jordi Mercadé i Fernando Rodríguez Madero, el productor i professor de la Universitat Pompeu Fabra Félix Riera, l'exdirectora de l'Institut Català de la Dona Núria Llorach, l'exdiputat Xavier Guibert, els professors de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) Joan Manuel Tresserras i Joan Botella, i el lletrat del Parlament Carles de Alfonso.

Futur de la CCRTV

Quant a l'evolució del pla que ha de servir per reformular la radiotelevisió pública catalana del segle XXI, Oliva va comentar que "és un document de treball que conté línies generals" i que cal comptar amb temps per treballar-lo, perquè "hi ha coses que no es poden fer en quatre dies, especialment si es té en compte que part del futur depèn de nous mitjans, com ara Internet, i de noves maneres de treballar, com ho pot ser el funcionament a partir de la integració de les redaccions".

El director de TVC també va fer saber que "alguns aspectes que preveu el pla de reestruc-

Lluís Oliva

turació ja s'apliquen" i va posar com a exemple la capacitat de decisió que s'atorga als directors de programes. Aquest cas el va fer servir per justificar la necessitat de seguir treballant el pla elaborat pel director general de la CCRTV, Miquel Puig, i acordar les intencions i la realitat.

En l'àmbit de la interlocució amb Puig, Oliva va assenyalar que la intenció del director general és treballar amb el consell d'administra-

ció de la CCRTV, que demana que sigui "molt actiu" i comptar amb els treballadors de les emissores tant radiofòniques com televisives de la Generalitat.

En aquest sentit, el comitè d'empresa de Televisió de Catalunya (TVC) va decidir ahir demanar al director general el pla de reestructuració per poder pronunciar-se de forma "oficial".

El comitè d'empresa també va opinar sobre la crida a la calma social que havia fet Oliva amb la voluntat de facilitar la tranquil·litat dels treballadors.

El comitè la va trobar encertada, tot i que els queda la incògnita sobre l'opinió de Puig, en considerar especialment positiu que la cúpula de la radiotelevisió catalana es pronuncii i que es doni una imatge d'unitat.

Prèviament, l'òrgan que representa el col·lectiu de professionals de Televisió de Catalunya havia lamentat "ser l'últim a conèixer el projecte" que ja està en mans "del comitè directiu, el consell d'administració i personalitats i persones diverses".

EDITORIALS

Relleu

La notícia que el director general de la Fundació Universitària del Bages (FUB), Pere Fons, ha estat contractat per la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona per substituir el seu gerent ha generat una certa preocupació. Primer de tot perquè suposa que el projecte per crear un campus universitari potent a Manresa queda sense una de les peces que ha desenvolupat durant els darrers anys una funció clau. Pere Fons ha exercit, des que va ser fitxat pel govern de Jordi Valls, de ròtula. La seva funció era ajudar a articular un projecte global per dotar Manresa de les instal·lacions que necessita per exercir com a pol d'atracció universitari. En segon terme, cal recordar que la seva tornada l'any 1997 a Manresa —on havia ocupat càrrecs tècnics a l'Ajuntament als anys vuitanta— va ser interpretada com una mostra de capacitat de la ciutat per evitar la fugida de cervells cap a l'àrea metropolitana. Tres anys i mig més tard, l'home clau de l'operació universitària retorna a la Pompeu Fabra, en aquesta ocasió no com a cap de Gabinet del Rectorat sinó com a gerent, i queda en suspens qui serà la persona que el succeirà en el càrrec de forma definitiva. En casos com aquest, en què la marxa del màxim responsable d'una institució agafa els seus responsables amb la guàrdia abaixada, es pot fer necessari obrir un impàs de temps per cobrir adequadament la baixa soferta. Pel que fa a la FUB i al projecte universitari, el que és clar és que a causa de la seva complexitat s'està duent a terme amb retards i no poques dificultats i seria del tot desitjable que aquest nou contracte no empitjorés les coses ni dilatés els terminis.

/

MANRESA

El projecte de la FUB es queda sense capità

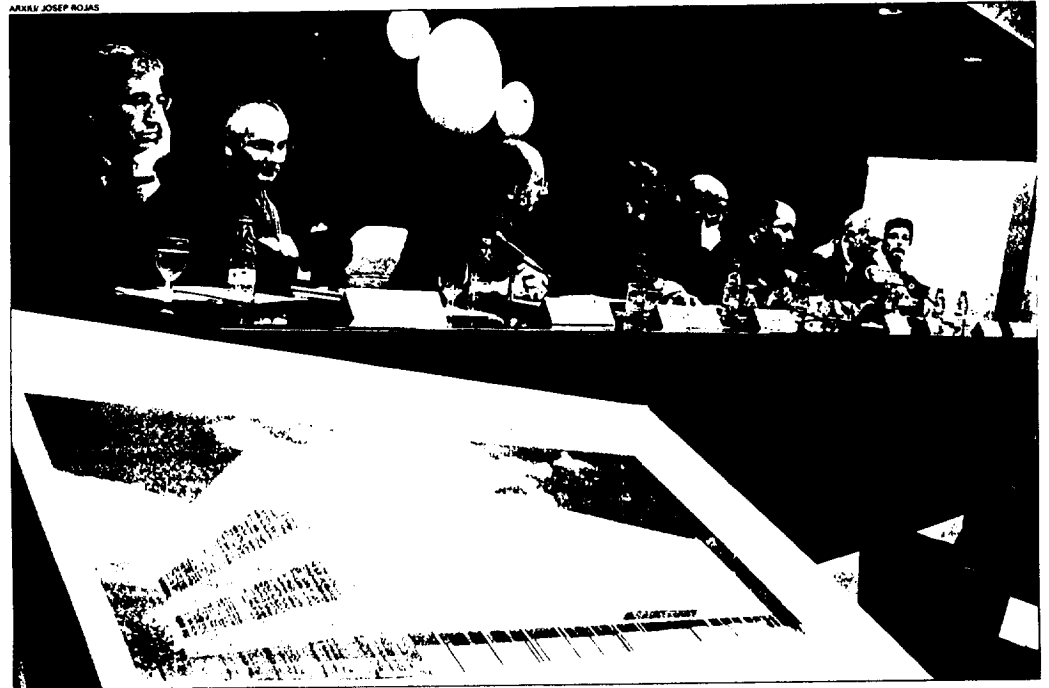
Pere Fons marxa a la Pompeu Fabra en un moment clau per al futur de la Fundació Universitària

La decisió del cap del projecte universitari de Manresa, Pere Fons, de fitjar com a gerent de la Pompeu Fabra en ple procés de creació del nou campus obligarà la institució a buscar una solució d'emergència per rellevar-lo. Fons assegura que marxa deixant el projecte de Manresa ben lligat

ANNA VILAJOSANA
Manresa

La Universitat Pompeu Fabra va aprovar divendres passat fitjar com a gerent el director general de la Fundació Universitària del Bages (FUB), Pere Fons. Ahir mateix el capità del projecte universitari de Manresa ja era al seu nou despatx de Barcelona fent gestions. Ben aviat tallarà els lligams amb la universitat de casa per tornar a una institució que va veure néixer i en la qual exercia de cap de gabinet del rectorat fins que Jordi Valls se'l va endur cap a Manresa.

La notícia de la seva decisió, feta pública en cercles propers encara no fa un mes, ha caigut com un gerro d'aigua freda sobre el patronat de la FUB, presidit per l'alcalde de Manresa. Valls assegurava ahir que «el projecte universitari de Manresa no es ressentirà de la seva marxa». I afegia que «Fons ha aconseguit reforçar i projectar la identitat de la FUB, però el projecte universitari no és d'una persona ni de dues, sinó de

Els promotors de la FUB durant la presentació del nou edifici universitari. La foto d'arxiu recull un dels passos decisius per fer realitat el campus

tota la ciutat». L'alcalde, però, no ha amagat que va insistir perquè es quedés.

El cert és que el relleu al capdavant de la FUB té lloc en un moment decisiu per al seu futur: tot just ara s'acaba de lligar la inversió de 1.167 milions de pessetes per construir la nova seu al campus de les Bases de Manresa i

queda pendent l'execució de tot el projecte universitari, fins ara dissenyat només sobre paper. El primer encàrrec del patronat de la FUB, després de la marxa de Fons, serà decidir qui ha de ser el nou tinent del projecte, una successió que no es presenta fàcil i que avui es podria resoldre.

En declaracions a aquest diari,

Fons ha manifestat que marxa a la Pompeu Fabra perquè és un nou repte professional. Ha negat que les dificultats per trobar finançament per al campus, que li han generat molts maldecaps en els últims mesos, hagin influït en la seva decisió. «Jo no estava buscant feina i fa sis mesos no m'hauria ni plantejat. Ara, però, el

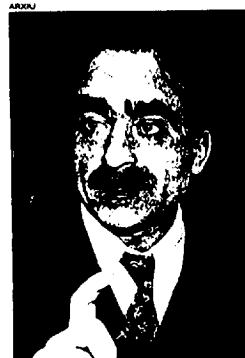
projecte de la FUB està encarrilat i ja porta una velocitat de creuer». Fons ha admès que ha viscut una etapa esgotadora, que s'ha tancat «amb prou consens polític i social perquè el campus tiri endavant». Fons, diu, se'n va havent aconseguit replantejar la FUB i havent contribuït a la creació de l'esperat campus.

Valentí Martínez és un candidat ben situat per rellevar Pere Fons en el càrrec

L'actual director de l'Escola Universitària de Ciències de la Salut de la FUB, Valentí Martínez, té molts punts per ocupar el despatx que deixa vacant Pere Fons. Cap membre de la institució universitària no va voler avançar ahir el nom del nou director general. Martínez, però, responsable d'una branca important de l'oferta universitària de la FUB, és un candidat ben situat.

El patronat, segons va dir ahir el seu president, Jordi Valls, serà l'encarregat de decidir el successor avui, si no hi ha res de nou. Per la seva banda, Fons no va voler apadrinar cap candidat i va dir que «dins la FUB hi ha gent que pot assumir perfectament la feina que jo feia. El que ha de decidir el patronat és si això és el més oportú o no».

Fons va ser un «un cervell» bàgenc, en paraules de Jordi Valls, l'experiència del qual calia aprofitar en benefici de la ciutat. Per aquesta raó el va anar a buscar a la Pompeu Fabra i el gener del

Pere Fons (esquerra) i Valentí Martínez, el seu possible successor

1997 ja s'estrenava com a director general de la institució universitària de Manresa. Nascut a Palà de Torroella l'any 1955, Fons era un primera espasa de la gestió universitària de Catalunya i va conèixer durant un temps amb Marcel Grifell com a gerent

de la FUB, fins que aquest càrrec va desaparèixer discretament de la institució. Fons va ocupar càrrecs tècnics a l'Ajuntament de Manresa entre 1980 i 1990 i el seu encàrrec, quan hi va tornar, era potenciar els estudis universitaris de la ciutat.

REGIO7 6-6-00 p20 (MANRESA)

Cursos d'història del documental a la Pompeu Fabra

L'Ajuntament d'Igualada i l'empresa CEINA convoquen el cinquè premi d'art digital Jaume Graells. Els premi s'adreça a les escoles d'art, de disseny, als dissenyadors amateurs i als afeccionats al disseny gràfic, per potenciar-ne la competitivitat i premiar-ne l'esforç artístic. Es permet la participació individual col·lectiva. Les obres es poden presentar fins al 31 de juliol a l'edifici CEINA al carrer Sant Carles 10, 08700 d'Igualada, de 9 a 1 i de 4 a 9, dies laborables.

Etc
 90
 Avinguda Diagonal 690, 08028, Barcelona

Segle de portada

La Pompeu acull una mostra de 102 diaris de tot el món

Àngels Doñate

El dia que va morir Marilyn, el primer cop que l'home va posar el peu a la lluna o la caiguda del mur de Berlín ja són història. I els diaris d'aquells dies són testimonis de primera mà. Per això, l'Àula d'Història del Periodisme de la UPF ha organitzat una mostra de

102 portades del segle XX que es podrà visitar fins el 30 de juny a l'Edifici Rambla. Segons el professor d'Història del Periodisme, Jaume Guillamet, "el periodista Josep Bosch, que té una col·lecció de portades de diaris del segle XX, ens va oferir una selecció. Hi ha mostres molt valuoses com els diaris clandestins de la Segona Guerra Mundial o els anglesos que es van editar multicopiats durant la vaga del 25". Per inaugurar la mostra, la passada setmana, els estudiants van comptar amb una classe de Bosch, que ha treballat a El Periódico de Catalunya i des de fa més de 25 anys és corresposal d'EFE. Destacar alguna és difícil: l'enfonsa-

David Campos

GUIES DE LUXE. Per inaugurar-la, els estudiants van comptar amb una classe del periodista Joan Bosch. Ha treballat a El Periódico i Mundo Diario, i des de fa 25 anys, és corresposal d'EFE.

ment del Titanic, la mort de John Lenon segons el Liverpool Echo o el diari de Mussolini el dia que va caure Bilbao. "Jo, per raons personals, em quedo amb la del Telexprés de l'endemà de la mort de Franco. En aquell moment, jo treballava a la redacció d'aquest diari" explica Guillamet.

[ROMPEU FABRA]

Primer honoris causa

La Universitat Pompeu Fabra, coincidint amb el seu desè aniversari, nomenarà el seu primer doctor honoris causa el proper dimecres, dia 7 de juny. L'escollit serà el reverend arquebisbe Desmond Tutu, Premi Nobel de la Pau sud-africà i apòstol de la no violència. Tutu s'ha caracteritzat per la seva crítica a la col·laboració econòmica occidental amb el règim de l'apartheid. L'acte es celebrarà a l'auditori de l'àgora del Campus de Ciutadella d'aquesta universitat.

[RAMON LLULL]

Thomas Curley, investit

Thomas Curley, president del diari USA Today, ha estat investit doctor honoris causa per la Universitat Ramon Llull. USA Today és el de major tiratge dels Estats Units i compta amb sis milions de lectors. Curley, llicenciat en Ciències Polítiques, va començar la seva trajectòria en el món del periodisme a l'edat de 15 anys quan cobria els campionats escolars de bàsquet del rotatiu de la seva població.

Les peces pertanyen al periodista Joan Bosch

Ajudes a la recerca

La Generalitat dóna ajudes econòmiques a 20 joves investigadors i 10 veterans

Àngels Boixà

20 joves investigadors catalans van rebre, la passada setmana, les distincions de la Generalitat per a la Promoció de la Recerca Universitària. Aquesta és la pri-

A la primera edició s'han presentat 200 candidats

mera edició d'aquest guardó, a la que es van presentar 200 candidats. Els guanyadors rebran 5 milions de pessetes anuals, durant 4 anys, per tal de poder dedicar-se durant aquest temps a la recerca a temps

complet.

Aquest premi també vol facilitar la tasca de 10 investigadors reconeguts, que tindran assegurada la seva feina durant sis anys. Els guanyadors en la categoria de joves investigadors són: Jordi Galí, Fernando Guirao, Gabor Lugosi, Albert Marcet, Jesus Silva i Miguel Valverde (tots de la LIPE); Neus Agell, Jordi Alberch, Ramon Miquel, Modesto Orozco i Jordi Ortin (UB); Lluís Torner, Philippe Salembier, Jordi Romeu, Ramon Codina (UPC); Joan Gomez i Feliu Maseras (UAB); Antoni Dalmases (UdG) i Flocel Sabaté (UdL)

Pel que fa a la categoria d'investigadors reconeguts cal destacar una majoritària presència de professionals que desenvolupen la seva tasca a la Universitat de Barcelona, la més gran de totes les catalanes.

El personal de recerca que va

presentar la seva candidatura i no ha estat escollits, entra automàticament a la poprera convocatòria.

Els membres del jurat són persones de reconegut prestigi i no vinculades amb el món universi-

JOVES INVESTIGADORS CATALANS.

Aquest col·lectiu pateix una situació precària als campus i institucions. Ajudes com aquesta iniciativa contribueixen a millorar-la.

EL PERIODICO 8-6-00

✓ **DIARIS** Exposició *Els diaris del segle XX*, amb més de 100 portades de diaris de tot el món. Edifici Rambla de la Universitat Pompeu Fabra. Rambla, 30. De 09.00 a 21.00 hores.

FACULTAT DE TRADUCCIÓ I INTERPRETACIÓ
DIPLOMA DE POSTGRAU. Traducció i tractament informàtic de textos
Curs 2000-2001 / 4ª edició

UNIVERSITAT POMPEU FABRA

DESTINATARIS

Llicenciats i diplomats en estudis relacionats amb la llengua (filologia, lingüística, traducció, periodisme, documentalisme, magisteri, humanitats, etc.) i professionals d'altres àmbits (administració, relacions públiques, economia, dret, etc.) que duguin a terme tasques de gestió lingüística en una empresa pública o privada.

OBJECTIUS

- Oferir uns coneixements integrats sobre els principals aspectes teòrics i metodològics de la traducció i sobre les tecnologies informàtiques que incideixen en els usos comunicatius actuals.
- Aplicar els coneixements teòrics a les necessitats concretes dels professionals.
- Incorporar la tecnologia informàtica a les tasques de documentació, traducció i processament de textos.

CÀRREGA LECTIVA

L'oferta docent està estructurada en dos blocs temàtics: Traducció i Tractament informàtic. Per obtenir el diploma de postgrau s'han de superar 16 de crèdits, que l'estudiant podrà seleccionar entre els 32 crèdits programats d'acord amb el seu perfil i les seves necessitats.

CALENDARI

De novembre del 2000 a juny del 2001
Horari: dimarts, dimecres i dijous,
de 17.00 h a 21.00 h

PREINSCRIPCIÓ I MATRICULACIÓ

Preinscripció: Del 12 al 26 de setembre del 2000
Matriculació: Del 4 a l'11 d'octubre del 2000

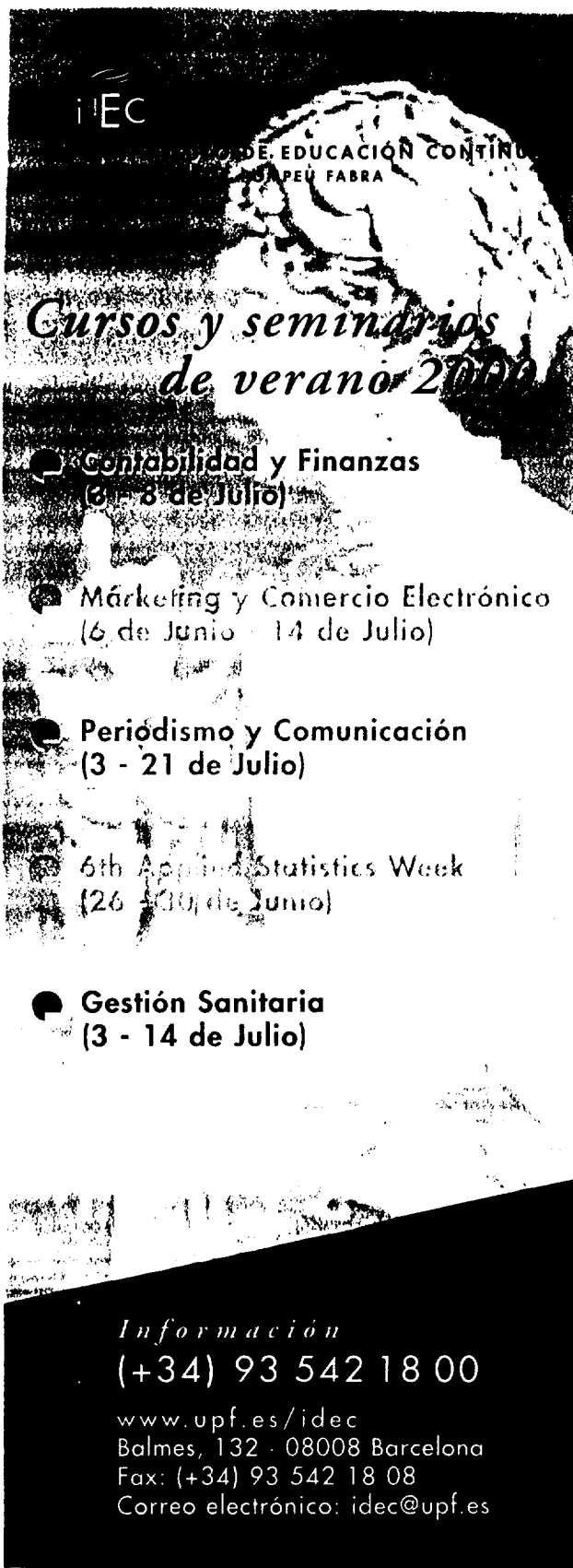
Lloc: UNIVERSITAT POMPEU FABRA
Secció de Suport a la Docència i Afers Acadèmics
La Rambla, 30-32
08002 BARCELONA

Telèfon: 93 542 22 40

Horari: d'11 h a 13 h

ORGANITZACIÓ

FACULTAT DE TRADUCCIÓ I INTERPRETACIÓ
La Rambla, 30-32
08002 Barcelona
Telèfon d'informació: 93 542 23 92
Fax: 93 542 22 95
<http://www.upf.es/grec/estudiar/diplpost.htm>

IEC
INSTITUTO DE EDUCACIÓN CONTINUA
DE LA UNIVERSITAT DE PEU FABRA

*Cursos y seminarios
de verano 2000*

- **Contabilidad y Finanzas**
(3 - 8 de Julio)
- **Márketing y Comercio Electrónico**
(6 de Junio - 14 de Julio)
- **Periodismo y Comunicación**
(3 - 21 de Julio)
- **6th Applied Statistics Week**
(26 - 30 de Junio)
- **Gestión Sanitaria**
(3 - 14 de Julio)

Información
(+34) 93 542 18 00
www.upf.es/idec
Balmaes, 132 - 08008 Barcelona
Fax: (+34) 93 542 18 08
Correo electrónico: idec@upf.es

EN PROFUNDITAT

L'activitat universitària no mor per l'estiu. Acaben els exàmens, però no les classes. Les universitats catalanes, lluny d'aturar la seva roda de lliçons, amplia la seva oferta de cur-

sos d'estiu per aquests mesos de vacances. Des d'economia fins a cinema, ràdio o Internet passant per pedagogia o justícia. L'ampli ventall de l'oferta garanteix un estiu acadè-

micament mogut. L'Institut Joan Lluís Vives, que aplega les universitats del territori de parla catalana, ofereix tota la informació necessària per saber on anar a aprendre més.

Estudiants aprofiten el bon temps per sortir fora de les aules, a la Universitat de Barcelona.

JORGE MORANO

Ve de la pàgina 1

Jaume Pagès, president de l'Institut Joan Lluís Vives (IJLV), va comentar que «s'espera que el reconeixement dels cursos com a crèdits de lliure elecció afavoreixi la mobilitat d'estudiants». Tot i que el 41% dels que van fer un curs d'estiu l'any passat es va matricular en una àrea acadèmica diferent dels seus estudis, la mobilitat geogràfica va ser menor: un 17% si es té en compte el canvi de província o un 26% si es contempla el canvi d'universitat.

Per tal de facilitar la mobilitat, l'IJLV ha convocat de nou el programa d'ajuts DRAC-Estiu, que ofereix ajuts econòmics per als estudiants de primer i segon cicle per assistir als cursos d'estiu que impliquin un desplaçament des de la universitat en què realitzen els seus estudis.

L'oferta de cursos a les universitats catalanes és molt variada. La Universitat d'Estiu de Vic distribueix els seus cursos en deu àrees: *mens sana in corpore sano*, cinema i televisió, ciències socials, noves tecnologies, comerç i finances, llenguatge i comunicació, ciència i medicina, il·lustració i disseny, l'art d'escriure, i ciències naturals i mediambientals.

La Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) ofereix 21 cursos sota el títol *Temes universitaris actuals* i es faran del 10 al 14 de juliol a la Casa de Convalecència-UAB i del 17 al 21 de juliol al Campus de Bellaterra.

Els Juliolis de la Universitat de Barcelona arriben a la seva quarta edició amb 46 cursos i una previsió de 2.500 assistents. Se celebraran del 3 al 21 de juliol a l'Edifici Històric de la plaça Universitat. Els cursos s'estructuren en recerca interdisciplinària, noves àrees i

temes d'estudi, actualització de coneixements i Observatori Politic de la UB.

La vuitena edició de la Universitat d'Estiu de la Universitat de Lleida presenta 33 cursos organitzats en art i humanitats, dret, economia, política i societat, eines i aplicacions informàtiques, ensenyament i didàctica, llengua i literatura, salut i medi ambient. La

Universitat Rovira i Virgili tractarà a la seva Universitat d'Estiu temes com la justícia penal internacional, com fer vi a casa, història cap al segle XXI, la sida, l'ecodisseny, la bioètica o el dret del treball.

La Universitat Pompeu Fabra ofereix, del 3 al 14 de juliol, un total de 22 cursos dedicats al dret, el consumidor, el comerç electrònic o el voluntariat.

Internet, la presentació de projectes, el Liceu, la iniciació a la comunicació escrita o els riscos laborals són alguns exemples de la trentena de cursos que la Universitat Politècnica de Catalunya ha preparat per aquest estiu.

La Universitat Oberta d'Estiu oferta 50 cursos a distància per endinsar-se en les *Aproximacions a l'estudi social i cultural de la ciència*, en la *Catalunya contemporània* o en la *Coordinació editorial*.

Gairebé 40 són els cursos que ofereix la Universitat de Girona, que es mou entre el món contemporani, el discurs amorós al cinema, el control de gestió municipal o el tractament de la immigració als mitjans de comunicació.

Dels 47 cursos d'estiu de la Universitat Ramon Llull es pot escollir, per exemple, entre *Comunicació no verbal*, *La TV interactiva*, *Drogues i cinema: una relació de ficció*, *El factor humà en l'empresa* o un viatge per la ràdio.

Més cursos per a l'estiu

Les universitats catalanes amplien la seva oferta de cursos per al mesos de vacances

Al voltant del mar Mediterrani

La quarta edició del Campus Universitari del Mediterrani ofereix entre juliol i setembre quinze cursos, impartits per 93 professors de divuit països de les riberes mediterrànies del nord i del sud.

La nova convocatòria, coorganitzada per l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú, la UPC i l'Institut Català de la Mediterrània, espera rebre la inscripció de mig miler d'alumnes.

Entre els cursos que es duran a terme entre juliol i setembre hi ha els ja veterans d'instrumentació oceanogràfica, que compten amb la participació dels especialistes de la tripulació dels bucs Hesperides o García del Cid, o la repetició del curs *Biosonar i comunicació en cetacis: mecanismes i comportament social*, que l'any passat va generar una llista d'espera d'alumnes inscrits.

També torna el curs sobre la tortuga marina mediterrània, destinat a divulgar les estratègies que el Centre de Recuperació d'Animals Marins (CRAM) ha dissenyat per a la conservació d'aquesta espècie.

Entre les novetats per al present campus figura un curs sobre *Difusió turbulenta en el medi ambient*, per conèixer els estudis sobre turbulències a l'oceà i l'atmosfera com a elements de pre-

visió i control d'accidents contaminants.

El campus traspasa en aquesta quarta edició l'àmbit de Vilanova i la Geltrú, ja que un dels seus cursos, *Magribins a l'escola*, es durà a terme entre Tarragona i Lleida. S'hi analitzarà de forma pràctica la situació i les inquietuds dels estudiants procedents del Magrib i integrats al sistema educatiu de Catalunya. Sense abandonar la ribera sud del Medi-

Entre dret, cultura i economia

El Consorci Universitat Internacional Menéndez Pelayo de Barcelona (CUIMPB) inicia el 3 de juliol la dotzena edició dels seus cursos d'estiu i tardor. La programació acadèmica del CUIMPB per a l'any 2000 s'estructura en vint cursos en què destaquen els continguts econòmics i jurídics.

El CUIMPB aposta per aquells aspectes de debat relacionats amb la ciutat i el territori. *Economia urbana*, *Immigració a l'espai urbà*, *Nous horitzons per a l'urbanisme* i *Nous reptes per al municipi* són alguns dels cursos que hi ha dins de la programació.

Dintre de l'àmbit econòmic, destaquen els seminaris *L'empresa en la nova societat* o *L'ocupació a Espanya*. En el terreny macroeconòmic, el CUIMPB presenta el seminari *Integració econòmica i monetària a Europa*.

Els continguts jurídics constitueixen un altre dels nuclis centrals del Consorci, entre els quals destaca el curs *Responsabilitat civil: cap a la seva unificació a la Unió Europea?* Dintre d'aquesta temàtica legal, la programació ofereix seminaris relacionats amb la regulació de les telecomunicacions i l'estudi del fenomen de la globalització i les seves conseqüències més immediates: la homogeneïtzació de la cultura, la supremacia de l'anglès i l'augment de les desigualtats Nord-Sud.

El CUIMPB tampoc ha oblidat els continguts relacionats amb les arts i les ciències. En aquesta línia s'han programat un seminari sobre el disseny al segle XXI i un curs que commemora el quart centenari del naixement de Calderón de la Barca.

CUIMPB. Tel. 93 488 01 77. www.cuimpb.es.

Institut Català de la Mediterrània. Tel. 93 292 06 06. www.campusmed.net.

E L T A U L E R

L' ASSIGNATURA

Habilitats
de ComunicacióE. C.
Barcelona

«Saber comunicar és molt important, perquè es treu partit als coneixements». La professora Carmen García Ribas justifica així l'assignatura Habilitats de Comunicació per a directius internacionals, que imparteix a l'Escola Superior de Comerç Internacional-Universitat Pompeu Fabra (ESCI-UPF). La Diplomatura Superior en Comerç Internacional és l'únic títol universitari que imparteix aquesta assignatura com a obligatòria, explica García Ribas. I creu que és molt important, perquè «comunicar és una eina fonamental per a qualsevol professional».

Però, quines són les claus del bon comunicador? «Als alumnes els ensenyo a parlar i una part molt important del temari és sobre la gestió de les emocions», explica la professora. Com s'estructura el discurs és important, però per a Carmen García Ribas ho és més «provocar sentiments i generar emocions. La principal emoció és la por». Per això, la professora ajuda els estudiants de primer curs a gestionar-la perquè afecti positivament en el discurs. «La por és el sentiment més humà, totes les persones tenim por, i perverteix la manera de comunicar. Si es fa amb por, genera rebuig, en canvi, comunicar sense por crea confiança». En definitiva, es tracta de gestionar la por perquè «no ens dominin».

Abans d'arribar a la por i a com convertir-la en plaer, la professora endinsa els seus alumnes en els orígens del llenguatge parlat per viatjar després a la tradició oral de Grècia i Roma.

Després passa a explicar les bases de l'eficàcia a la comunicació oral: els quatre elements que componen la comunicació. Perquè comunicar és fer sentir. És per això que Carmen García Ribas parla de les habilitats emocionals del bon comunicador i de com es comuniquen les emocions. És aquí on la professora fa una anàlisi d'oradors públics en la seva comunicació emocional. Si comunicar és fer sentir, també és provocar. La paradoxa com a forma de provocació és un dels ítems que s'estudien a l'assignatura.

La respiració en el control emocional és bàsica. Per no ofegar-se a mitja frase i per donar flexibilitat i poder a la veu. Si fins ara es tractava de controlar les emocions que poden entorbir un bon text oral, ara es tracta d'estructurar el discurs, ja sigui narratiu o professional. Carmen García Ribas dona les claus per tenir presents els elements fonamentals del discurs. Un discurs que es pot enfortir amb les paraules negatives. La comunicació intercultural i els diferents models culturals com a generadors de maneres de comunicar i de persuadir són d'altres elements que la professora inclou al temari. I la dona també té un paper protagonista en aquest temari. La periodista no oblidia l'importància de la comunicació per a la dona professional del segle XXI.

MISSATGES

'El Tauler' és un espai d'anuncis per als estudiants i les ONG. S'hi poden enviar missatges, amb ofertes i demandes, per vendre, intercanviar o comprar. S'hi poden enviar fotografies d'allò que s'anuncie. Es tindrà en compte l'interès i la brevetat del missatge. Els anuncis hauran d'anar signats (nom, cognoms, adreça i telèfon).

Habitacions

Hospitalet-Bellvitge. Busco noies per a compartir pis. Ben acondicionat i amb molt de sol. 600 216 590 o 93 335 35 52 a partir de les 21.30 hores.

Eixample. «Vives en un pis de estudiants y vas a abandonarlo? Nos comprometemos a gratificarle con 30.000 ptas. si nos comunicas la ubicación de tu piso y finalmente lo escogemos para que sea nuestra vivienda. Con 3 ó 4 habitaciones y proximidad al ferrocarril de Provença. Charlotte 676 832 287.

Zona Ciutat Vella. Alquilo mi estudio (taller) durante tres meses (de junio a septiembre). 23.000 ptas./mes. 40 m2. Con mucha luz. En la calle Riera, en la zona de Ciutat Vella. 93 310 16 30.

Conversa

Anglès. Estoy interesada en aprender inglés a nivel de conversación. Si algún estudiante extranjero/a está interesado/a en lo mismo para aprender español que llame al teléfono adjunto. Júlia. 93 726 264.

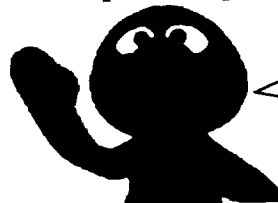
Classes particulars

Portuguès. ¿Quieres aprender portugués? Yo puedo enseñarte de una manera fácil y económica. Fabiane. 93 423 77 28.

Classes. Classes a universitaris. Matemàtiques, estadística, economia, econometria, comptabilitat i informàtica. Atenció personalitzada que s'ajusta a les necessitats de cadascun en matèries i horaris. 93 309 25 85 o 639 56 79 59.

Guitarra. Classes de guitarra clàssica i moderna. Estudi peces clàssiques, acords, ritmes, teoria de la música, dictats rítmics i melòdics, lectura, escalas. Jazz, blues, bossa, rock, ritmes, pua i contrapua, harmonia.

¿Tiene que pedírtelo alguien como él para que reacciones?

¡Eh tío!,
BUSCO PISO
en Cerdanyola
para el año
que viene.

Pues ya lo ha hecho.

Ahora te toca a tí llamar al 655 475 600

SE OFRECE CHICO PARA COMPARTIR

EN CERDANYOLA

93 441 36 32. Joan.

Música. Classes particulars de piano i llenguatge musical. Tots els nivells. Professora superior titulada. Per a més informació truqueu al 666 719 176.

Venda

Guitarra eléctrica. Vendo Samick, con dos pastillas dobles EMG, puente Floyd Rose y microafinación. Perfecto estado. 30.000 ptas. 93 427 58 46.

Viatges

Mont-Rebei. Camps de treball a Mont-Rebei, quinze dies de l'agost ben aprofitats. Vine a descobrir un dels paratges més impressionants de Catalunya i participa en la seva preservació. Organització, reserves i més informació a la Fundació Josep Carol. 93 268 91 14.

Fena

Figuració. Estamos buscando actores figurantes para un nuevo programa de Antena 3. Necesitamos gente de todas las edades, sexo y raza. Por favor interesados poneos en contacto con nosotros llamando al 902 30 00 31.

Música per a casaments. Música en directe per a casaments amb orgue, guitarra, flauta travessera. Elisabeth. 696 855 071.

Ràdio. Es busquen estudiants de Periodisme per col·laborar a Ràdio Sant Martí. 677 641 747.

Dissenyador. Busquem voluntari maquetador o dissenyador gràfic per Enginyeria sense Fronteres. Feines relacionades amb l'àmbit: revista, dossiers, tríptics, cartells de conferències, imatge gràfica de l'entitat.... 93 319 23 00 (dilluns tarda o divendres matí). Mail: secre@casal.upc.es

Revista. Es busca col·laborador per revista de golf a Internet. Calen coneixements de golf, domini de l'anglès, accés a Internet en el domicili propi, ser estudiant de Periodisme i tenir ganes de treballar i d'adquirir experiència. Trucar al telèfon 93 418 42 24. Preguntar pel responsable de col·laboracions.

Ràdio. T'agrada la ràdio? T'avorreixes els dissabtes? Som una emissora municipal gironina i busquem col·laboradors/es per als serveis informatius. Tel. 97 246 87 81 (dissabtes al matí).

Comerç Just. Necessitem voluntaris/es per campanya sobre cafè de Comerç Just. Les tasques a realitzar són de sensibilització i difusió de la campanya. Informació al 93 581 10 21.

Pallassos. Es busquen voluntaris/es menors de 30 anys interessats en les arts escèniques i amb bon tracte amb el públic. Es tracta d'informar i vendre productes de marxandatge a estands de fires de teatre, circs i festes majors arreu de Catalunya. Interessats/des trucar a Anna Plandiura. 93 423 04 94.

CARTES

Les cartes es publicaran en català o en castellà, segons l'idioma del remitent. 'L'Aula' podrà refundreix els textos, que no passaran de les vint ratlles. Poden enviar-se per correu (Diputació, 119, Barcelona), fax (93 496 24 08) o per correu electrònic (aula.cat@el-mundo.es).

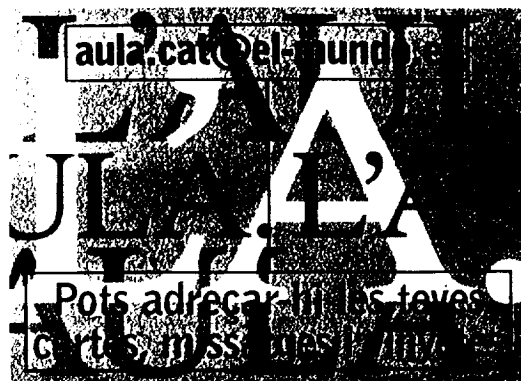
Una dosi de modernitat
contra la censura

Sr. Director:

Vaig llegir amb preocupació la carta que l'altre dia es va publicar al suplement que vostè dirigeix. Sembla contradictori, però és cert i sorprenent, que cada matí l'autor de la carta i jo compartim la

lectura de la mateixa publicació. Un diari, d'altra banda, al qual tots hem d'agrair que desemmascarés vulneracions de l'Estat de Dret impulsades des del propi Estat per membres de l'anterior govern, com el cas GAL. Tots hem après així que qualsevol persona ha de poder expressar les seves idees amb absoluta llibertat, especialment quan l'agora són les universitats o els diaris. Uns llocs que cal cuidar molt, ja que és on es cou una parcel·la important de l'opinió pública. L'incident amb el qual uns quants van boicotejar la intervenció d'Aleix Vidal-Quadras és absolutament condemnable, un exercici de censura que

alguns encara tenim ben present. No reconèixer (ni conèixer!) la diversitat d'aquestes opinions, tot i que no es comparteixen, em sembla una actitud molt poc intel·ligent. Per aquest motiu l'altre dia vaig escoltar el parlament d'Otegi a la Universitat de Barcelona i vaig poder veure que no portava «pistola al cintó». Fer criminalitzacions tan maniquees extensives a la comunitat universitària és inadmissible, una justificació de formes molt comuns i contundents de la censura, de vegades en nom de la pròpia llibertat d'expressió. Una mentalitat conservadora i llopria de la modernitat.—Lourdes Fernández Masnou

ANDREU MAS-COLELL, CONSELLER D'UNIVERSITATS, RECERCA I SOCIETAT DE LA INFORMACIÓ DE LA GENERALITAT

“Jo diria als futurs universitaris que siguin responsables però una mica aventurers”

El pas de l'institut a la universitat és una etapa en què els estudiants deixen de ser adolescents per convertir-se en persones joves amb la responsabilitat de cursar una carrera. Per a molts s'inicien els millors anys de la seva vida, que els portaran al món laboral i els serviran per

conrear amistats fidels. Andreu Mas-Colell, qui també va ser universitari fa un grapat d'anys, explica en aquesta entrevista què ofereix la universitat catalana als joves d'avui dia i els recomana que siguin responsables, que estudiïn força i que procurin passar un temps a l'estranger.

• *Què recorda Andreu Mas-Colell de la seva etapa com a estudiant d'econòmiques? Tenen alguna cosa a veure el model d'universitat catalana d'aquells temps i el model actual?*

Jo vaig ser universitari fa molts anys, en l'època del franquisme, en l'etapa en què la postguerra estava desapareixent gràcies al progrés econòmic i a la pressió que es manifestava sobretot en l'àmbit universitari. La universitat d'aquells temps era molt conscient de la seva responsabilitat social i d'alguna manera la universitat d'avui és la filla de les inquietuds que tenien els professors i els estudiants d'aquella època, és una universitat més rica, més diversificada, més oberta i més plural.

• *Què ofereixen les universitats de Catalunya als joves que superen la selectivitat?*

Els ofereixen la possibilitat d'assolir una bona formació de nivell europeu en una gran varietat d'opcions.

• *Què opina de l'actual selectivitat?*

No em sembla perfecta però algun tipus de prova ha d'haver perquè, tot i que comptem amb una àmplia oferta de places universitàries, encara hi ha un nombre determinat de titulacions en les quals la demanda és superior a l'oferta. Em semblaria millor que la nota mitjana del centre on s'ha estudiat i la nota de selectivitat complessin al 50% i no al 60% i 40% actuals...

• *Potser pensa que les escoles poden inflar les qualificacions?*

Aquest és un perill i enguany ens haurem de mirar molt bé les correspondències entre les notes de les escoles i les de selectivitat.

• *Què li agradaria escombrar de les universitats catalanes i quins elements positius destacaria?*

Jo no sóc dels que pensa que tot és perfecte... A mi sobretot m'agradaria escombrar la inèrcia, especialment perquè la universitat, on agrada tant teoritzar, hauria de ser una institució més innovadora, que experimenti més i que prengui més riscos, per exemple en l'actualització dels plans d'estudis. Les carreres han de tenir una estructura central clara i estable però si apareix una novetat com ara Internet s'ha d'incorporar ràpidament. Els rectors són conscients d'aquest fet i estan treballant a fons; a les nostres universitats hi ha un sector important de professorat que valora el canvi, que és dinàmic i es preocupa molt per canviar. Com a altres aspectes

positius de les nostres universitats destacaria que són modernes, ofereixen moltes opcions d'estudis, i en el cas de les públiques s'hi destina una subvenció que cobreix la major part dels costos, cosa que permet oferir matrícules a un preu ajustat.

• *Els joves que ara superin la selectivitat es trobaran amb moltes assignatures 'maria' durant el primer any de carrera?*

Pot haver-hi alguna però de vegades la 'maria' no és tal, és una assignatura que cal dominar. Tanmateix, no sempre és veritat que les matèries 'os' siguin les més importants, personalment sóc bastant escèptic respecte a primers anys molt durs, crec que un cop un estudiant entra a la universitat se li ha de suposar la capacitat que li toca i, per tant, si dedica un esforç normal ha de poder aprovar. Em preocuparia que un professor que ensenya la seva matèria amb aquest esperit acabés considerat com un docent d'assignatura 'maria' a favor d'un professor 'os'.

• *Una crítica ja clàssica a la universitat com a institució és el fet que -malgrat els esforços concrets d'algunes facultats- no*

té una voluntat seriosa de connectar la formació que imparteix amb les necessitats del mercat de treball.

Potser per la meua experiència en universitats nord-americanes -i confesso que això m'influeix- penso que la formació, sobretot al primer cicle, hauria de ser força generalista, transversal i polivalent. Hauria de tenir com a objectiu el desenvolupament d'habilitats bàsiques com ara la formació

estudiants. Hi ha crèdits molt ben dissenyats i molt ben impartits, mentre que d'altres -no la majoria- són assignatures perquè l'estudiant descansi.

• *Per què les hostres universitats formen professionals perquè treballin per compte d'altri i no professionals capaços de posar en marxa una idea de negoci?*

Tenim la voluntat que això canviï, la formació en l'esperit empresarial és precisament un dels majors reptes de la universitat i no serà fàcil assolir-lo perquè no hi ha prou d'abocar-hi diners, cal mentalitzar les persones. Estem mirant de dissenyar un programa que estimuli la capacitat emprenedora però sabem que no hi ha solucions màgiques, entre d'altres raons perquè els nostres universitaris són joves i el moment de posar en marxa una empresa comença a partir dels 25 anys, un cop la persona té certu experiència laboral.

• *Alguns professors es queixen de la passivitat de molts estudiants, què recomana als joves que es presenten a selectivitat perquè puguin aprofitar al màxim la formació que la universitat els pot oferir?*

No crec que els estudiants siguin passius, joestic detectant que en temes com la privatització o la no privatització s'han mostrat molt preocupats. Una altra cosa és que estigui d'acord amb les seves reivindicacions i amb la manera d'enfocar-les, però és un exemple de les seves inquietuds i no són quotes els que les manifesten, són més.

Pel que fa als estudiants que començaran una carrera el pròxim curs, els diria que es prenguin la universitat molt seriosament, que siguin responsables perquè per aprovar cal un esforç i ningú s'ha mort per estudiar. Quan ets jove ho pots fer tot: estudiar, fer esport, sortir amb els amics... De vegades es diu que hi ha massa pressió amb els estudis i que això interfereix en el desenvolupament de la persona; jo crec que no és així, que quan s'és jove es té molta capacitat i es poden fer diverses coses a la vegada. També els recomano que siguin una mica aventurers, és a dir, que procurin passar un període a l'estranger i que no pateixin per la feina; no cal que corrin a buscar un treball ara mateix que els obligui a situar els estudis en un segon pla. També els recomano que siguin ambiciosos, sense trepitjar ningú, que prenguin riscos i que perfeccionin els idiomes perquè aquesta és una matèria on què estem una mica endarrerits.

M.R.

“El primer cicle universitari hauria de ser força generalista, transversal i polivalent”

en idiomes, la capacitat de comunicació, de conduir reunions i de seguir raonaments mínimament sofisticats. Però no és fàcil incorporar aquesta filosofia al nostre model universitari i seria molt car perquè tan sols és eficaç amb grups d'alumnes reduïts.

• *Potser els crèdits de lliure elecció poden ajudar a oferir aquesta formació generalista de què vostè parla? Com estan funcionant?*

En part s'han utilitzat per dotar l'estudiant d'una formació transversal i polivalent i en part per proporcionar-li una major cultura general, la qual cosa em sembla bé, però s'ha entrat en una dinàmica preocupant en el sentit que s'han convertit en cursos fàcils, i això és una temptació per a alguns

REUNIÓN DEL CONSELL INTERUNIVERSITARI

Las matrículas subirán entre 3.000 y 4.000 pesetas

Mas-Colell se compromete a revisar la financiación de las Universidades

El precio de las matrículas universitarias crecerá el próximo curso un 3,5 por ciento. Un porcentaje que a la práctica significa un aumento de 2.905 pesetas en carreras como Historia, Derecho y Filología, mientras que para Medicina, las Ingenierías Superiores e Informática el incremento es de 4.200 pesetas. El incremento será espectacular -del doble- para los alumnos que suspendan asignaturas y tengan que volver a matricularse. El aumento de las tasas, aprobado ayer por el Consell Interuniversitari, contó con la oposición de los estudiantes.

NÚRIA BELA
TARRAGONA

«Otro día que nos informen del orden del día por Internet y no será necesario perder horas, que falta nos hacen para los exámenes». Así resumió el representante estudiantil de la Universitat Rovira i Virgili, Jaso Escauriaza, la reunión del Consell Interuniversitari de Catalunya, que se celebró ayer en la Facultat de Ciències Jurídiques. Las quejas surgieron al debatir el aumento de las tasas de matriculación, que subirán el próximo curso un 3,5 por ciento. Los estudiantes mostraron su desacuerdo ante un incremento que sobre todo afecta a los alumnos repetidores. Así, un estudiante que haya vencido las convocatorias de examen de una

OTROS ACUERDOS

Clases en inglés

El Consell Interuniversitari -que se celebró ayer en Tarragona para respaldar al rector de la URV- también aprobó impulsar el conocimiento del inglés en la Universidad. Aunque la propuesta todavía no está definida, el conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació, Andreu Mas-Colell, avanzó que se incrementará el uso del inglés en algunas clases. Por su parte, el director general d'Universitats, Antoni Giró, defendió que con la implantación de esta lengua «se conseguirá aumentar el número de alumnos de programas extranjeros que vienen a estudiar a Catalunya, a la vez que el currículum del estudiante de nuestras comarcas sería mejor». En estos momentos, un 70 por ciento de las clases se imparten en catalán, mientras que el 30 por ciento son en castellano. Por su parte, el rector de Girona defendió que con esta medida «se demuestra que en Catalunya no tenemos ningún problema con fomentar el uso de otras lenguas además del catalán».

El director general d'Universitats junto al conseller. A la izquierda, Arola junto a Florensa.

NININ OLIVÉ

EL AUMENTO DE LAS MATRÍCULAS EN CIFRAS

Carreras	1999-2000	2000-2001	Incremento
Letras	83.000	85.905	2.905 Pts
Ciencias	120.000	124.200	4.200
Carreras	1999-2000	2000-2001	Incremento
Letras	1.185	1.226	42
Empresariales	1.218	1.261	43
Ingenierías técnicas	1.677	1.736	59
Ingenierías superiores	1.722	1.782	60

asignatura por haberla suspendido pagará un 20 por ciento más a la hora de volver a matricularse. Para los estudiantes que prueben suerte por tercera vez, la subida será de un 30 por ciento. «Esta visto que no pintamos nada, en la comisión de tasas nos oponimos a la subida y nos dijeron que el órgano para debatir esta cuestión era el Consell Interuniversitari; y hoy nos dicen que era en la comisión. Para eso no hace falta que parti-

cipemos los estudiantes, que decidían y punto», se quejaba ayer el claustral de la URV. En cambio, los más aventajados serán aquellos que el próximo año comiencen una segunda carrera, ya que verán rebajado el precio de la matrícula en un diez por ciento.

El sistema de financiación cambiará

El sistema de financiación de las Universidades públicas fue otro de los puntos más calientes de la reu-

nión. Diferentes rectores de las Universidades catalanas reclamaron una revisión de las subvenciones que otorga la Generalitat. Estudiantes y rectores reclaman desde hace años que se acabe con el «favoritismo hacia la Universitat Pompeu Fabra, ya que sus estudiantes reciben 700.000 pesetas al año mientras que el del resto de Universidades se bastan con 400.000. Lo único que queremos es que existan las mismas reglas de juego para todos», apunta Escauriaza.

Huelga de PAS en la Selectividad

Por otra parte, el personal laboral (PAS) de las siete universidades públicas catalanas convocó ayer huelga para los próximos días 13, 14 y 15 de junio, coincidiendo con la celebración en estos centros de las pruebas de selectividad. Según informó la federación de Enseñanza de Comisiones Obreras de Catalunya, los sindicatos han adoptado esta determinación ante «la falta de voluntad negociadora de la gerencia de las siete universidades, para desbloquear la negociación del convenio».

De l'institut a viure el campus, estàs preparat per fer una carrera?

Comparar un institut amb una universitat és com comparar un poblet amb una metròpoli. Ambdues institucions educatives poden oferir una gran qualitat en la formació però les diferències entre l'estructura, el funcionament, els serveis i els programes d'estudis és enorme. Un cop superada la selectivitat, el pas d'un tipus de model a l'altre no té perquè ser dramàtic, al contrari, és un canvi que ofereix a l'estudiant un munt de possibilitats, començant pel fet d'iniciar una carrera i continuant pel gran nombre de serveis que es posen a la seva disposició.

Els campus universitaris són autèntiques ciutats que disposen de centres de recursos per a l'autoaprenentatge, serveis d'idiomes, d'activitats esportives i d'activitats socials; oficines de relacions internacionals, allotjaments universitaris, oficines d'inscripció laboral i orientació professional, activitats culturals (aules de literatura, de dansa, d'imat-

ge...), botigues que ofereixen descomptes, etc. Cada universitat, depenent de les seves dimensions, ubicació i estructura ofereix un major o un menor nombre de serveis, però en general, les onze que hi ha a Catalunya compten amb una infraestructura plural

i correcta. La UB, per exemple té el segon fons bibliotecari més important d'Espanya després del de la Biblioteca Nacional de Madrid,

amb prop de dos milions de llibres; l'Autònoma compta amb un dels campus més espectaculars, amb una vila que té serveis de tintoreria, perruqueria, fotografia, un supermercat, una llibreria, una granja, etc. La UPC ha construït edificis emblemàtics pel seu disseny futurista -com el Nexus-; les universitats ubicades fora de Barcelona poden presumir d'oferir una formació no massificada, mentre que la UOC és un referent mundial de formació superior impartida a través d'un campus virtual *on line*, i la Ramon Llull, la Pompeu Fabra i la Internacional han buscat un model humanista i de proximitat.

Estàs preparat per gaudir de tot el que t'ofereixen les universitats catalanes? Segur que no tot són flors i violes, cal fer un esforç per estudiar -com a selectivitat- però també hi ha temps per l'oci, l'esport i la cultura.

Redacció

Cinc estudiants d'universitats catalanes t'aconsellen com preparar els exàmens de selectivitat i t'expliquen com és el primer any de carrera

Lluís Arcaï, estudiant de periodisme a la Ramon Llull

■ "La gent té la idea que la selectivitat és com un gran monstre però si te la prepares bé la pots superar. Jo recomano estudiar sense estrès, planificant les hores, aprofitant el temps d'estudi, descansant i també sortint. Cal fer un esforç però no és qüestió de quedar-se tancat a casa com a un búnquer".

■ "Quan arribes a la universitat et trobes amb un canvi molt fort perquè hi ha més matèria i alguns professors -almenys a la Ramon Llull- et marquen bastant la pauta i d'altres no. En general, el que sí m'agradaria destacar és que tenim docents molt professionals i acadèmicament molt bons i que les instal·lacions de la facultat, la biblioteca, la sala d'informàtica, el plató de televisió... estan molt bé".

Ana Frigola, estudiant de telecomunicacions a la Politècnica

■ "Quan em vaig presentar als exàmens de selectivitat estava nerviosa, va ser dur però m'havia preparat molt bé i vaig trobar que les proves eren assequibles. Jo aconsello a la gent que estudiï molt per aconseguir la nota que necessita, que encara que no puguin sortir de marxa durant unes setmanes val la pena estudiar".

■ "Als que triïn una carrera tècnica els diria que el primer any tinguin molta paciència i que siguin persistents perquè acostuma a ser bastant dur, i si són dones els recomano que passin de la gent masculina perquè les dones tècniques som tan bones o millor que els homes. Hi ha alguns comentaris que et poden desmotivar però hem de ser fortes i tirar endavant".

Àlvaro Vallés, estudiant d'empresarial a la UB

■ "El meu cas és una mica atípic perquè no vaig fer selectivitat. El COU em va anar malament i en lloc de repetir em vaig posar a treballar i a estudiar FP administratiu".

■ "Vaig entrar a la universitat des de l'FP però per la quarta opció, a la Rovira i Virgili, i va ser dur perquè no estava acostumat a tantes matèries, però és una universitat molt familiar on coneixes tothom. Després vaig passar a la UB, una universitat massificada però amb bons serveis d'esports, idiomes... I per conèixer gent i fer alguna cosa diferent i voluntària vaig entrar a AIESEC (Associació Internacional d'Estudiants de Ciències Econòmiques i Empresarials) on he après molt, he desenvolupat projectes en equip i he conegut gent d'altres cultures".

Marc Farré, estudiant d'humanitats a la Pompeu

■ "M'havien pintat la selectivitat molt negra i de fet el primer dia d'exàmens vas molt perdut perquè no saps com anirà ni què et preguntaran, però el segon dia ja vaig anar més tranquil. Jo aconsello als estudiants que s'esforcin a selectivitat per a què puguin entrar a la carrera que han triat com a primera opció perquè entrar en una altra desmotivava bastant".

■ "A la universitat, al principi vas molt perdut perquè a l'institut et porten molt control i aquí no et controla ningú, el nivell és més alt i no pots estudiar el dia abans, t'has de preparar amb temps, i no hi ha prou amb prendre apunts, has de buscar bibliografia i estudiar pel teu compte. El millor de tot és la gent i els professors, que són bastant bons".

Berta Hausmann, estudiant d'audiovisual a la Ramon Llull

■ "Ja sé que és difícil, però jo recomano a la gent que vagi tranquil·la a selectivitat i que no s'ho intenti aprendre tot, que es centri en els conceptes principals i que quan surti dels primers exàmens que procuri no comentar-los perquè cadascú diu la seva, et poses nerviós i això et condiona per al dia següent. Ah! i que dormin, que descansin el dia abans".

■ "Als qui entren a la universitat els diria que triïn la carrera que els agrada, no la que vulguin els seus pares o la que pensin que els servirà per guanyar molts diners. Però que no pensin que el primer any estudies el que tu creies, normalment comences per conceptes generals. A mi, quan acabi la carrera, m'agradaria fer realització de cinema però estic oberta a tot".

Més carreres oficials i allau de nous títols propis a les universitats catalanes

Tot i el fort pes de la tradició, la universitat és un organisme viu que evoluciona i es transforma constantment: canvis organitzatius, noves tendències en la gestió, més implicació amb el teixit empresarial... i, amb cada nou curs, noves opcions formatives, bé sigui perquè s'amplia el ventall de centres en què s'imparteixen carreres ja existents o per la creació de nous estudis.

Al curs 2000-2001, diverses universitats catalanes ampliaran la seva oferta d'ensenyaments oficials (títols homologats). Com ja és habitual, però, el gruix de les novetats vindrà de la mà dels títols propis, estudis que les universitats posen en marxa per donar resposta a necessitats formatives específiques detectades en el mercat de treball. Tot i no donar dret a un títol oficial i homologat, els títols propis de les diferents universitats suposen, en molts casos, una alternativa més que interessant, per la qualitat de la formació

que ofereixen i per la seva adequació a la realitat professional.

NOUS ESTUDIS OFICIALS

Aquestes són les novetats que portarà el nou curs pel que fa a estudis universitaris oficials:

- **Enginyeria geològica.** Impartit conjuntament per la Universitat de Barcelona i la Universitat Politècnica de Catalunya, aquest ensenyament, fins ara títol propi, passa a ser oficial.
- **Enginyeria tècnica de telecomunicació, especialitat de**

Llull que impartirà l'Institut Químic de Sarrià (IQS).

- **Llicenciatura en psicologia** (Universitat Oberta de Catalunya).
- **Mestre, especialitat en educació física** (Universitat de Vic).
- **Mestre, especialitat en educació infantil** (Universitat Internacional de Catalunya).
- **Mestre, especialitat en educació primària** (Universitat Internacional de Catalunya).

Les dues diplomatures de la UIC estan encara en tràmit, però la Universitat Internacional de

Els títols propis neixen per cobrir necessitats formatives en el mercat de treball

telemàtica (Campus de Castelldefels de la UPC).

- **Mestre, especialitat en llengua estrangera** (Universitat de Lleida).

- **Enginyeria industrial.** Nova titulació de la Universitat Ramon

Catalunya preveu que es puguin posar en marxa en el curs 2000-2001.

MÉS TÍTOLS PROPIS

El nou curs portarà, sobretot, un extens i variat llistat de nous títols propis. La Universitat de

Barcelona, per exemple, posarà en marxa cinc graduats superiors:

- Arqueologia.
- Gestió de l'oci i el turisme.
- Meteorologia i climatologia.
- Organització i gestió d'institucions educatives.
- Pedagogia social.

La Universitat Autònoma de Barcelona, per la seva banda, iniciarà el graduat en arts i disseny -a través de l'Escola Massana-, el graduat en dansa per a mestres de primària i el graduat superior en estudis turístics.

Un dels centres més actius és la Universitat de Vic, que enguany oferirà diverses novetats -totes elles de graduats superiors- en la seva oferta de títols propis:

- Disseny (tres graduats diferents: gràfic, d'interiors i de moda), a l'Escola BAU de Barcelona.
- Mitjans de comunicació, a l'escola Mass Media de Barcelona.
- Enginyeria de seguretat i qualitat industrial, a l'Institut Universitari de Ciència i Tecnologia, (IUCT) de Mollet.
- Estudis de turisme (a l'escola ESERP de Barcelona).
- Comunicació i periodisme empresarial (ESERP).
- Empresa i economia internacional (ESERP).
- Gestió i direcció d'empreses esportives (ESERP).

J. M. Rosa

Serveis d'idiomes a la universitat: des d'anglès fins a llengües minoritàries

Ja han passat els dies en què estudiar idiomes era més un hobby que una necessitat. En el sector de serveis, dominar l'anglès i conèixer una segona llengua ja no és un valor afegit al nostre currículum, sinó una condició indispensable per a què sigui tingut en compte en un

procés de selecció. Les universitats no han passat per alt aquesta creixent necessitat formativa i des de fa alguns anys posen a disposició d'estudiants i professionals els seus serveis d'idiomes, l'oportunitat d'aprendre llengües estrangeres amb l'empremta de la formació superior.

Els cursos d'idiomes de les universitats catalanes acostumen a estar oberts a persones de fora de la comunitat universitària, sempre que siguin majors de 18 anys i compleixin uns mínims requisits de formació.

SIM I UAB IDIOMES

Una de les característiques principals d'aquestes escoles d'idiomes és el fet que els cursos tradicionals de llengües s'acompanyen de serveis complementaris: des de traduccions fins a monogràfics sobre àmbits concrets d'aplicació d'un idioma. Un bon exemple és el Servei d'Idiomes Moderns (SIM) de la Universitat Autònoma de Barcelona. L'eix central de la seva activitat són els cursos ordinari, que permeten estudiar els següents idiomes: anglès, alemany, francès, italià, rus, japonès, occità, espanyol i català. Aquesta oferta bàsica es complementa amb cursos especials de conversa, de preparació d'exàmens externs, monogràfics... Els alumnes d'anglès poden, a més, accedir de forma gratuïta al sistema de tutoria per Internet *Linguassist*. Un servei de traducció i revisió de textos en qualsevol idioma -el *SIMTRAD*- i el servei *Linguaweb* per al disseny i traducció de pàgines web són altres complements del SIM.

L'èxit dels sistemes d'autoaprenentatge d'idiomes amb suports multimèdia ha fet que també

Alguns estudiants aprenent el seu pas per la universitat per escrit.

s'utilitzin en l'àmbit universitari. És el cas de l'aula d'autoaprenentatge del SIM, en què els alumnes estudien amb l'ordinador, fan classes de conversa i compten amb l'assistència de professors tutors. Paral·lelament al SIM, l'Autònoma compta també amb UAB Idiomes. Ubicat a l'Hospital de Sant Pau, a Barcelona, aquest centre imparteix diversos nivells d'anglès i té previst d'incorporar cursos d'alemany i francès a partir de l'octubre.

Amb l'objectiu de "proporcionar als alumnes la competència lingüística imprescindible per a un

bon rendiment professional", la Universitat Pompeu Fabra va posar en marxa el curs passat el seu Programa d'Ensenyament d'Idiomes (PEI). Anglès, francès, alemany, italià, espanyol, català i xinès són les llengües que s'hi imparteixen, amb cursos ordinari (90 hores al llarg de tres trimestres), intensius (90 hores en un trimestre) i especials (cursos de fluïdesa oral en anglès i cursos de preparació per a diplomes).

LLENGÜES MINORITÀRIES

7.000 estudiants, més de 80 professors, tres centres d'autoaprenentatge i un total de 12 idiomes són les credencials de l'Escola d'Idiomes Moderns (EIM) de la Universitat de Barcelona. A més dels idiomes tradicionals -anglès, francès, alemany i italià- i d'una llengua que també comença a ser habitual -el rus-, l'EIM ofereix cursos de grec, neerlandès, suec, noruec i portuguès. Com d'altres centres, l'EIM mantindrà una intensa activitat durant el mes de juliol, amb cursos intensius i específics de diversos idiomes. L'escola té serveis complementaris com el Servei d'Assessorament Lingüístic (SAL), on es realitzen correccions, edicions de textos i traduccions curtes, i el Servei Extern d'Idiomes (SEI), orientat específicament a empreses i professionals en actiu.

La Universitat Politècnica de Catalunya articula la seva oferta d'idiomes a través de la Merit School, que compta amb aules a l'Edifici Vertex i a diferents escoles i facultats dels campus Nord i Sud de la UPC a Barcelona. La Merit School imparteix anglès, alemany, francès, italià i espanyol per a estrangers. Un dels atractius de l'escola són els cursos intensius als mesos de febrer i juliol, amb classes de tres hores diàries de dilluns a divendres.

L'opció de formació a distància ve de la mà de la Universitat Oberta de Catalunya, que ofereix -en col·laboració amb la Complutense de Madrid- cursos d'anglès i de català a través d'Aula Activa, un sistema de formació no presencial que no requereix titulacions prèvies i està obert a tota la societat.

ESCOLA D'ESTIU A GIRONA

Fora de Barcelona també hi ha inquietud pels idiomes. La Universitat de Girona, per exemple, posa a disposició dels seus estudiants i del personal del centre el Servei de Llengües Modernes (SLM), que estructura les seves activitats en tres àrees de treball:

- Assessorament lingüístic:
- Formació: cursos d'anglès, francès, alemany, italià, arab, rus, espanyol i català i cursos d'especialitat (anglès científic, jurídic, econòmic...). Aquestes activitats

s'adrecen només a la comunitat de la UdG, tret dels cursos d'àrab, espanyol i català per a estrangers, oberts a tothom.

- Promoció de les llengües: iniciatives com la II Escola d'Estiu d'Idiomes, que durant el mes de juliol reunirà estudiants estrangers i alumnes de la UdG.

La Universitat de Vic, a través de l'Escola d'Idiomes, imparteix cursos tradicionals d'anglès, francès, alemany, italià i rus, a més de cursos més específics com ara francès per a professionals de la salut o anglès per a enginyers. D'altra banda, tothom que ho desitgi pot fer servir l'aula d'autoaprenentatge, un espai amb tot tipus de materials d'estudi -des de textos fins a suports multimèdia-, connexió a Internet, classes de conversa i assessors de les diferents llengües que s'hi ofereixen: anglès, francès, alemany i català.

A Tarragona, el Servei Lingüístic de la Universitat Rovira i Virgili imparteix els nivells A, B, C i D de català, cursos d'anglès, francès, alemany i espanyol per a estrangers, una introducció a l'italià i cursos específics com el de redacció d'articles de recerca en anglès. La Universitat Internacional de Catalunya compta també amb un Servei d'Idiomes per als seus alumnes, que en poden gaudir tant al Campus d'Iradier com al de Sant Cugat. A més de garantir que tots els estudiants assolixin el nivell adient d'anglès per cursar aquesta assignatura en el seu pla d'estudi, el servei imparteix cursos de francès, alemany, rus...

La Universitat de Lleida no disposa d'un servei d'idiomes estructurat, però ofereix puntualment cursos d'espanyol i català per als alumnes estrangers d'Erasmus i cursos específics de terminologia per a membres de la comunitat universitària.

Els diferents centres que componen la Universitat Ramon Llull aposten per les aules d'autoaprenentatge. Equipades amb tot tipus de materials multimèdia i audiovisuals, s'hi pot estudiar anglès, francès, català i espanyol per a estrangers.

J.M. Roca

On demanar informació

- UAB: Servei d'Idiomes Moderns (SIM). Tel.: 93 581 13 25. UAB Idiomes. Tel.: 902 129 139.
- UPF: Programa d'Ensenyament d'Idiomes. Tel.: 93 542 22 28.
- UB: Escola d'Idiomes Moderns (EIM). Tel.: 93 403 53 44.
- UPC: Merit School. Tel.: 93 401 25 53/54.
- Universitat de Vic: Aula d'autoaprenentatge. Tel.: 93 886 12 22.
- Univ. Rovira i Virgili: Servei Lingüístic. Tel.: 977 55 83 59.
- Universitat de Girona: Servei de Llengües Modernes. Tel.: 972 41 82 54.
- Univ. Internacional: Servei d'Idiomes. Tel.: 93 254 18 00.
- Univ. Oberta de Catalunya: Aula Activa. Tel.: 900 351 571.
- Universitat Ramon Llull: Telèfon d'informació general: 902 20 50 20.
- Universitat de Lleida: Oficina de Relacions Internacionals. Tel.: 973 70 20 17. Servei de Llengua i Terminologia. Tel.: 973 70 21 09.

Viure i conviure, habitatges compartits entre persones grans i universitaris

Els habitatges de lloguer amb què compten algunes universitats, els pisos compartits i les residències universitàries són els allotjaments més utilitzats pels estudiants de comarques que han de canviar de residència per cursar una carrera. Però no són les úniques opcions,

el programa Viure i conviure és una iniciativa solidària que ofereix a aquests joves un allotjament gratuït i a la gent gran la companyia d'un estudiant. L'Obra Social de Caixa Catalunya promou el programa amb la col·laboració de les universitats catalanes i dels ajuntaments on estan ubicades.

La Conxita Hernández té vuitanta anys i des de fa tres conviu amb l'Esther Cucurull, una estudiant de filologia catalana de Bagà (el Berguedà) que en té vint-i-tres. La Conxita es va assabentar que existia el programa Viure i conviure a través d'una carta. "Vaig rebre una carta, em vaig anar a informar a l'assistenta social i em va semblar que això era seriós". L'Esther va conèixer la iniciativa per mitjà de la Universitat de Barcelona (UB) i li va semblar que era una bona manera "d'ajudar una persona gran i de solucionar el problema de l'allotjament per estudiar. Sempre pots compartir pis amb altres universitaris però a mi m'agrada el silenci i la tranquil·litat".

La Conxita i l'Esther asseguren que la seva experiència "com a parella" és molt positiva i que llevat de les "petites diferències normals que van sorgint amb el dia a dia" la relació és excel·lent.

La Conxita valora de l'Esther la companyia, la tranquil·litat que li proporciona el fet de no trobar-se sola. "el fer-li preguntes, anar al cine amb ella, parlar, veure com és de metòdica... i de tant en tant col·locar-li algun rotllo". L'Esther riu d'aquest comentari i diu que la convivència amb la Conxita és una bona teràpia, "m'ha ensenyat moltes coses, sobretot el seu esperit jove". I és que la Conxita és una àvia moderna que na-

vega per Internet amb l'ordinador que li va regalar el seu nét i es distreu fent solitaris. "però no molta estona perquè després es nota en el rebut".

EN QUÈ CONSISTEIX

Viure i conviure és un programa intergeneracional d'habitatges compartits entre persones grans i estudiants universitaris que té l'objectiu de:

- Promoure i afavorir relacions solidàries d'ajuda mútua entre ambdues generacions.
- Proporcionar alternatives d'allotjament als joves estudiants i afavorir la igualtat d'oportunitats.

"En el programa hi ha 119 parelles formades per un estudiant i una persona gran"

- Experimentar mesures alternatives per fer front als problemes de soledat de les persones grans.

Les persones grans a qui s'adreça no necessiten atencions especials, es valen per elles mateixes i s'interessen activament per tot allò que les envolta, però troben a faltar una mica de companyia.

Els universitaris que es poden beneficiar del programa són joves que busquen un lloc cèntric per viure prop de la universitat on estudien, però que no compten amb prou diners per pagar el lloguer d'un habitatge així.

EL SECRET DE L'ÈXIT

Àngels Penaba, una de les coordinadores del Programa Viure i conviure de Caixa Catalunya Obra Social, assegura que l'èxit en la relació entre la gent gran i els estudiants es troba en la selecció prèvia i en el seguiment de les parelles.

En la selecció de la persona acollidora es tenen en compte aspectes com la situació personal, l'estat de

la seva salut, l'estat de la vivenda on resideix, les motivacions, els hàbits i l'estil de vida. "La majoria tenen a partir de 80 anys, i n'hi ha bastants de més de 90, que tot i que són molt grans estan bé de salut i estan disposats a establir una bona relació amb els estudiants", comenta Àngels Penaba.

Pel que fa als universitaris, han de ser joves menors de 30 anys, que no treballin i que no visquin a la mateixa ciutat d'acollida. Cal que estiguin matriculats oficialment en qualsevol dels cursos i estudis que imparteixen les deu universitats que participen en la iniciativa (la Universitat de Barcelona, l'Autònoma, la Politècnica, la Pompeu Fabra, la Ramon Llull, la Internacional, la Universitat de Girona, la de Lleida, la Rovira i Virgili de Tarragona i la Universitat de Vic).

L'estudiant està obligat a respectar la intimitat de la persona acollidora i afavorir una relació de bona convivència. Tanmateix, té el compromís d'ajudar-la en activitats com anar a comprar, acompanyar-la al metge, etc., però no s'ha d'encarregar de les feines domèstiques, llevat de mantenir la seva habitació en ordre i d'endregar la cuina, el bany o el menjador quan els faci servir.

Àngels Penaba comenta que actualment hi ha 119 parelles formades per un estudiant i una persona gran i que la taxa de continuïtat d'un curs per a un altre és superior al 60%.

Les persones grans interessades a informar-se sobre el programa s'han d'adreçar als ajuntaments de la població on resideixin que participen en el programa (Barcelona, Girona, Lleida, Tarragona, Cerdanyola del Vallès, Manresa, Reus, Terrassa, Vic i Sant Cugat del Vallès). Els joves poden sol·licitar informació a la universitat on estan matriculats.

M.R.

Així funciona el programa

DESTINATARIS

- Persones majors de 65 anys que visquin soles, que es puguin valer per elles mateixes, que comptin amb una vivenda en condicions d'habitabilitat i amb possibilitats d'allotjar un estudiant.
- Estudiants universitaris menors de 30 anys, no residents a la mateixa ciutat i que no rebin ingressos per treball o una altra beca suficient.

AJUDA ECONÒMICA

El programa es dotarà d'unes beques d'ajuda per a estudis per un import únic de 75.000 ptes. cadascuna, per a aquells estudiants que siguin seleccionats i participin activament en el programa. Aquesta quantitat serà proporció-

nal a la data d'inici efectiva de la convivència en base als deu mesos del curs, fent-se efectiva en dos terminis, febrer i juny.

SOL·LICITUDS I PRESENTACIÓ

Les sol·licituds s'hauran de tramitar i presentar a l'ajuntament (gent gran) i la universitat (estudiants) respectivament. Es poden presentar durant tot l'any i es prioritzaran per data de recepció i d'acord amb els criteris de selecció.

DRETS I DEURES

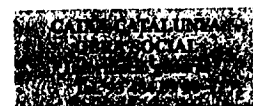
De la persona acollidora
- Rebrà un ajut econòmic estabert per a despeses, gaudirà de la companyia de l'estudiant i de les prestacions pactades en el document d'acords.

- Haurà de respectar i no pertorbar l'estudi, els horaris de classe i la intimitat de l'estudiant, els seus períodes de vacances i els caps de setmana, d'acord amb el calendari universitari.

De l'estudiant.

- Gaudirà d'allotjament gratuït i altres serveis (cuina, rentadora, etc.) en el domicili de la persona acollidora i de l'ajut econòmic previst per a estudis.

- Es compromet a realitzar les prestacions relacionades en el document d'acords (acompanyament al metge, compra d'aliments, etc.). Ha d'arribar al domicili de diumenge a divendres abans de les 22.30 h, i ha de respectar la intimitat de la persona acollidora i facilitar una bona relació mútua.

300 catedráticos y profesores exigen al Gobierno una mejora en las Humanidades

Antonio Fontán entregó a Pilar del Castillo el «Manifiesto de Alcañiz»

Antonio Fontán entregó el lunes a la ministra de Educación, Cultura y Deportes, Pilar del Castillo, un documento conocido como el «Manifiesto de Alcañiz», que han firmado tres centenares de catedráticos y profesores para reivindicar el estudio de las Humanidades: «Las lenguas griega y latina son imprescindibles para la cabal comprensión de muchas otras ciencias», afirman.

MADRID. ABC

Das semanas después de que la Real Academia de la Historia denunciara que esta disciplina no ocupa el lugar que le corresponde en los planes de enseñanza de nuestro país, Antonio Fontán le ha entregado a Pilar del Castillo el «Manifiesto de Alcañiz», en el que cuarenta catedráticos y ochenta profesores titulares de Universidad, así como dos centenares de docentes de otros niveles de la educación, reivindican la importancia de las Humanidades. Este manifiesto es fruto del III Congreso Internacional de Humanismo y Perivivencia del Mundo Clásico.

Fontán ha declarado a este periódico que, aunque no espera ningún «resultado trascendental», sí confía en que cada vez se tome más conciencia del problema que la ausencia de las Humanidades en la ESO crea en la formación de los estudiantes. «La tecnología es una mera técnica nada incompatible con las Humanidades de cuya necesaria enseñanza esperamos que se cobre conciencia frente a

Jaime García

Antonio Fontán, el martes, durante el homenaje que le rindió el Senado

la insuficiencia actual», asegura. Lamenta que «se carezca de tiempo y horario para disciplinas clásicas mientras que se da amplitud a otras menores y locales». Comenta don Antonio que las quejas que se producen en España corren paralelas a las que surgen en Francia o el Reino Unido.

El texto completo del «Manifiesto de Alcañiz» reza así: «Los trescientos profesores de distintas universidades españolas y extranjeras, y de otros centros docentes y de investigación, participantes en el III Congreso

Internacional de Humanismo y Perivivencia del Mundo Clásico, convocado por el Instituto de Estudios Humanísticos en homenaje al Prof. Dr. D. Antonio Fontán y celebrado en Alcañiz del 8 al 13 de mayo de 2000, tras analizar y debatir los distintos aspectos de la tradición humanística, y ante la crisis en que se hallan los estudios de las Humanidades en España hacen público el siguiente manifiesto:

«La unidad e identidad de las diferentes comunidades autónomas de España, así como la de toda Europa, se basan en un mismo pasado cultural, y en las dos lenguas que le son propias (el griego y especialmente el latín, origen de las lenguas romances), que ya no son patrimonio de nadie en particular, sino herencia común de todos: por el bien de nuestra cultura europea e hispánica, este nexo no debe romperse.

«Los ideales humanísticos fueron comunes a los distintos países de la Europa renacentista, se basaban en una lengua que los unía por encima de diferencias y convicciones políticas o religiosas, e impregnaron todo el desarrollo científico y tecnológico que, desde entonces, ha caracterizado a la civilización de Europa.

«Ahora, en nuestra época, el desarrollo tecnológico no puede desplazar el cultivo de las Humanidades ni dificultar su presencia en todos los niveles de la educación, pues no se trata de saberes incompatibles sino complementarios, en una formación integral a la que debe tender toda educación.

«La formación humanística es la base del espíritu crítico, aumenta la capacidad de diálogo, favorece el respeto a los demás y potencia, en suma, unos valores que son fruto del diálogo intercultural que los humanistas supieron mantener con otras culturas tanto contemporáneas como históricas.

«El instrumental tecnológico e informático del mundo actual necesita impregnarse de unos valores y contenidos humanísticos que permitan una sólida formación humana. Una política cultural de conservación de estos valores y contenidos humanísticos, comunes a la tradición europea, ha de traducirse necesariamente en el fomento de la cultura clásica y de las lenguas griega y latina que constituyen su origen y fundamento.

«Finalmente, debe considerarse que, más allá de las cualidades propiamente formativas de la cultura clásica, las lenguas griega y latina son imprescindibles para la cabal comprensión de muchas otras ciencias y disciplinas: fundamentalmente, no se concibe el estudio y la formación en el campo de la Historia, de la Literatura y de las lenguas romances sin un profundo conocimiento del legado cultural y lingüístico de Grecia y Roma».

Rectores de Brasil, Portugal y España abogan por crear una red universitaria

EL PAIS. **Madrid**

Veintiséis rectores de universidades de Brasil, Portugal y España propusieron ayer la creación de redes iberoamericanas de centros que "faciliten una cooperación multilateral estable y ambiciosa" en investigación y docencia.

Los dirigentes universitarios se reunieron en Tordesillas (Valladolid), en un encuentro patrocinado por el Banco Santander Central Hispano y la Fundación Santillana, al que asistió el lunes la ministra de Ciencia y Tecnología, Anna Birulés, quien afirmó que la nueva economía hacía imprescindible la colaboración entre científicos y empresarios, y anunció la creación de una comisión conjunta entre su ministerio y el de Educación "para identificar y cubrir las necesidades de ambos terrenos" con el fin de lograr una política "coherente" de investigación.

L'OPINIÓ

Redefinir la Universitat

BERNAT COROMINES

LA UNIVERSITAT ES troba a les portes d'un canvi profund en tots els seus aspectes, des del finançament a les estructures de govern, passant per una redefinició del seu paper com a agent social.

Aquest canvi es plasmarà en la més que segura aprovació, en aquesta legislatura, de la nova Llei de Reforma Universitària (LRU). L'actual LRU neix en un moment (any 1983, després de la transició) en el qual, encara que fos únicament com a discurs, semblava tenir cert pes els plantejaments que proposaven polítiques socials sensibles o de consolidació de l'espai de llibertats recentment aconseguït.

En aquest context, l'aprovació d'aquesta llei, com moltes d'altres, va significar un avenç respecte a la situació anterior. Actualment ens trobem davant d'un canvi de dimensions gairebé comparables al que va significar la redacció de la LRU l'any 1983.

Davant d'aquest canvi, els diferents grups de pressió estan prenent posicions per tal que la seva veu no quedi excloua en la redacció de la nova llei. L'aposta més contundent (per bé que n'hi ha d'altres) per marcar-ne les línies és l'Informe *Universidad 2000*, encarregat per la Conferència de Rectors de les Universitats Espanyoles (CRUE).

L'Informe, com la Universitat, és sumament complex i té diversos vessants, raó per la qual no s'ha de caure en interpretacions simplistes. Tanmateix, és important, abans de debatre el seu contingut, valorar el procés d'elaboració i el marc a partir del qual s'ha construït.

L'Informe ha estat elaborat amb serioses deficiències de forma que, òbviament, queden reflectides en el resultat. En el conjunt d'agents socials que participen en l'Informe hi ha mancances importants i, al marge de comptades excepcions, podríem alienar-los com a portaveus d'un model neoliberal de societat que no és compartit per amplis sectors.

Si parlem de la participació d'agents interns a la Universitat, és especialment dolorosa l'absència total d'estudiants, així com la falta de presència d'impor-

tants sectors del Personal d'Administració i Serveis (PAS).

No s'ha comptat amb els estudiants per a la redacció d'un informe que pot marcar clarament les línies de la nova LRU. No només això, sinó que sovint han estat tractats com un col·lectiu hostil a la modernització i transformació de la institució.

L'acceptació de les tesis de l'Informe

per a la redacció de la nova llei, probablement, assegurarien la supervivència de la institució en el nou marc polític i econòmic mundial. Tanmateix, a quin preu?

No hi ha, enlloc, elements que puguin fer preveure l'èxit d'un debat profund que qüestionari i aportari propostes valentes per redefinir la Universitat i el seu paper en la societat. L'Informe *Universidad 2000* podria haver sigut un bon inici. Dins la Universitat, però, tampoc hi ha un clima favorable a la discussió.

A part d'un Consell Social que actua com a lobby de pressió de poders polítics i econòmics, oblidant el seu paper de nexu Universitat-societat, no hi ha, en absolut, consciència de comunitat universitària i els diversos estaments (paraula que no m'agrada) solen caure en postures corporativistes i de confrontació mútua.

Que la Universitat ha d'actuar com a motor de pensament crític i constructiu és inqüestionable. És evident que avaluar la Universitat seguint els criteris de rendibilitat o eficiència és incompatible amb la construcció d'una Universitat veritablement autònoma i verdaderament popular d'on surtin propostes i idees que puguin fonamentar debats amplis i profunds.

És important que els àmbits de decisió de la institució siguin veritablement permeables a tots els seus membres i col·lectius.

L'Informe *Universidad 2000* és un manual de supervivència en el qual potser s'assigura el futur de la institució de manera fàcil i bastant acrítica amb el món que l'envolta. Tanmateix, la seva filosofia difumina aspectes irrenunciables en la naturalesa de la

Universitat. Potser podríem intentar redefinir la institució lluny de criteris mercantilistes i apostant per una democratització plena de les seves estructures. Segur que és complicat, però valdria la pena intentar-ho.

Bernat Coromines Murtra és estudiant de Física de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB).

JORGE MORENO

Avaluar la institució amb criteris d'eficiència és incompatible amb l'autonomia

LES NOTÍCIES

Les decisions que es van prendre al Consell Interuniversitari del passat 5 de juny han tingut ressò. L'atenció estava fixada en el cas de la professora exclosa de les proves de la selectivitat, Josefina

Albert, i en el procés obert al rector i vicerector de la Universitat Rovira i Virgili. Però també es van prendre decisions en relació a la pujada de taxes o les penalitzacions per assignatura suspesa.

El suspens es paga car

El Consell Interuniversitari aprova un increment per les assignatures suspeses

A. R.
Barcelona

A partir del proper curs els estudiants que repeteixin una assignatura hauran de pagar cada cop més per a poder cursar-la.

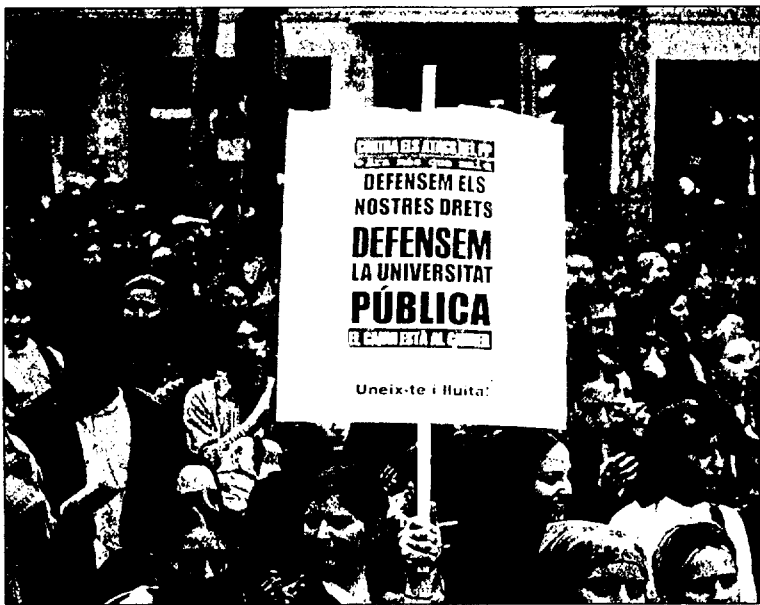
La conferència del Consell Interuniversitari de Catalunya (CIC) va tenir lloc el 5 de juny a Tarragona. Aquest encontre, que aplega rectors, presidents de consells socials i representants dels alumnes i del personal laboral de les universitats, va aprovar dilluns passat diverses mesures relacionades amb increments econòmics, a més de tractar la polèmica suscitada pel cas de Josefina Albert.

Pel que fa a les decisions de caire econòmic, es va aprovar l'anunciat increment del 3,5% en les taxes universitàries per al curs vinent. També es va donar llum verda al muntant afegit que implica l'increment d'un 20% en tornar-se a matricular d'una assignatura suspesa, quan abans s'incrementava el 10%. En suspendre un segon cop, s'arriba a abonar un 30% més del preu original, i després un 40%, fins arribar a un màxim del 50%.

Aquestes mesures han despertat certa polèmica en la comunitat universitària, malgrat el jou dels exàmens que sol marcar l'època.

La resposta

Es fa difícil, perquè, com ja han expressat algunes associacions, el fet que aquesta trobada se celebri en època d'exàmens és un entrebanc important per als estudiants, que no hi poden treballar ni actuar per expressar el seu disseniment, si és el cas. Ara és el cas, ja que la comunitat universitària es manifesta

Els estudiants van sortir al carrer el 23 de març per defensar la Universitat Pública.

DOMÈNEC LABERT

prou en desacord amb les mesures preses. «No podem permetre que continuïn castigant els estudiants que suspelen alguna assignatura amb penalitzacions econòmiques», manifesta l'Associació de Joves Estudiants de Catalunya (AJEC), alhora que demana l'eliminació d'aquest recarrec, pensant a presentar un recurs contenciós-administratiu si no hi ha un replantejament. Per la seva banda, la Coordinadora d'Associacions d'Independents (CAD'I), es pregunta «per què

en l'informe sobre la qualitat de la universitat s'al·lega que hi ha massa càrrega d'assignatures i de matèries, que s'han de replantejar els plans d'estudi i alhora es recarrega qui suspel, com si se suspengués per gust». Guillem Clapés, de la CAD'I, afegeix com a possible motiu del recarrec que «es fa amb una finalitat purament recaptatòria» i afegeix que «es fa difícil articular cap resposta ara», instant a «la sensibilitat des de les institucions respecte els estudiants com a participants actius en

aquest sistema democràtic». Des de l'Associació d'Estudiants Progressistes (AEP), Xavier Zambrano també mostra el desacord per les decisions, a més de «criticar el fet que se celebri en exàmens». Per la seva banda, fonts del Comissionat per a Universitats i Recerca, atribueixen aquesta pujada a un plantejament clar: «a l'estudiant se'l subvenciona, i si suspèn, cal aplicar una penalització. Se subvenciona qui es dedica a estudiar, si algú no ho fa, ho ha d'assumir».

Els òrgans de govern, a debat

La UPC acull un seminari internacional sobre gestió de les universitats

E. C.
Barcelona

El panorama actual de govern i gestió de les universitats està deixant pas a noves tendències. La futura modificació de la Llei de Reforma Universitària (LRU) i les propostes de l'Informe Brucall mantenen el debat obert a les universitats espanyoles.

La Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) ha acollit aquesta setmana un seminari internacional sobre el govern i la gestió de les universitats,

organitzat per la Càtedra Unesco de Gestió en l'Educació Superior de la UPC i per la EAIR, una associació europea de professionals dedicats a l'estudi de l'educació superior.

Durant els tres dies que ha durat el seminari, els experts que hi han participat han debatut noves formes de direcció i organització de les universitats i han coincidit en la necessitat de crear centres de decisió «forts i unitaris». De totes maneres, segons va explicar Josep

Maria Vilalta, de la Càtedra Unesco de Gestió de l'Educació Superior de la UPC, «molts ponents són partidaris de fomentar la descentralització de la gestió per prendre decisions més operatives i específiques a cada àrea».

També han convingut en la necessitat de crear fórmules de col·laboració amb els agents socials, econòmics, culturals i territorials perquè «la universitat ha perdut el monopoli del coneixement», segons Vilalta,

qui també va exposar que «les universitats estan patint per donar resposta a les demandes socials i, per tant, han de saber reaccionar i modificar els òrgans de gestió interna».

Al seminari també es van tractar les experiències del model de govern institucional a Suècia, la transformació de les universitats en agències executives al Japó, el finançament de les universitats espanyoles i l'experiència de l'avaluació de la universitat italiana.